

รายงานการวิจัย

ปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Problems towards Answering Teacher's Questions in English
Classrooms of Rajamangala University of Technology Srivijaya
Students

จिरายู สงเคราะห์ Jirayu Songkhro

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2562

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่สนับสนุนทุนวิจัย ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร. นุชลี ทิพย์มณฑา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนในการทำวิจัยของคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณคณะผู้ทรงคุณวุฒิที่สละเวลาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และคณาจารย์ที่กรุณาสละเวลาให้การให้สัมภาษณ์ และขอขอบคุณคณาจารย์หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ ที่สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่สำคัญขอขอบคุณนักศึกษาในคณะต่าง ๆ ที่ร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อคณาจารย์ที่สอนในสาขาภาษาต่างประเทศทั้งคณะศิลปศาสตร์ และต่างวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย หรือต่างมหาวิทยาลัยได้ในอนาคต

จิรายุ สงเคราะห์
ผู้วิจัย

ปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

จิรายุ สงเคราะห์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลาและศึกษาปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไขกลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ปีขึ้นไป จำนวน 4 ท่าน โดยวิธีการสุ่มแบบอาสาสมัคร (Volunteering Sampling) และนักศึกษาทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 346 คน จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถาม 5 ระดับเพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และ One-Way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.25 นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากที่สุด คือ 3.62 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าระดับเจตคติต่อปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยมาก (\bar{X}) = 4.00 ได้แก่ อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.43 ในขณะที่ อาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ (\bar{X}) = 3.23 อีกทั้งครูผู้สอนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการถาม-ตอบในห้องเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น โดยจะเลือกใช้กลวิธีตั้งคำถามตามความยากง่ายของรายวิชา

คำสำคัญ: ปัญหาการตอบคำถาม ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

¹คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

Problems towards Answering Teacher's Questions in English Classrooms of Rajamangala University of Technology Srivijaya Students

Jirayu Songkhro¹

ABSTRACT

The quantitative research aimed at studying the problems towards answering teacher's questions in English classrooms of Rajamangala University of Technology Srivijaya students and exploring the factors that can encourage the students to answering the questions as for creating the solution. 4 lecturers and 345 students participated in this study. 4 lecturers both Thai English teachers and foreign teachers having over 2 years of teaching experiences in foreign languages courses offered by general department volunteered to participate this study. 346 students who enrolled in foreign language courses of general education department in the first semester of academic year 2019 from all years and programs in 5 faculties, were selected as a participant. Structure interview method asking for the lecturers' approaches in enhancing the students to answer the question and 5- Likert Scale questionnaire asking for the students' problems in answering question and factors that can encourage them to answer the question were employed to collect data. Data were analyzed by means of mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and percentage (%), The findings revealed that the problems towards answering teacher's questions in English classrooms was at a moderate level (\bar{X}) = 3.25. "The students cannot keep up to the question, do not know the answer, and how to use the correct structure." possessed the highest mean score of (\bar{X}) 3.62. Besides, it was found that the factors that can encourage students in answering questions in English courses was at a high level of (\bar{X}) = 4.00. Considering each item, it was found that "Teachers should be friendly, attentive, and encouraging to students." was rated at the high level of (\bar{X}) = 4.43, whereas "Teachers should use Thai to ask questions." was at a moderate level having the least mean score of (\bar{X}) = 3.23. The lecturers also realize the importance in questioning and answering the question in the classroom. It is one of the strategies that can reinforce the students' understanding. The strategies used are according to the nature and difficulty of that subject.

Keywords: Problems in answering question, English classrooms

¹Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla

สารบัญ

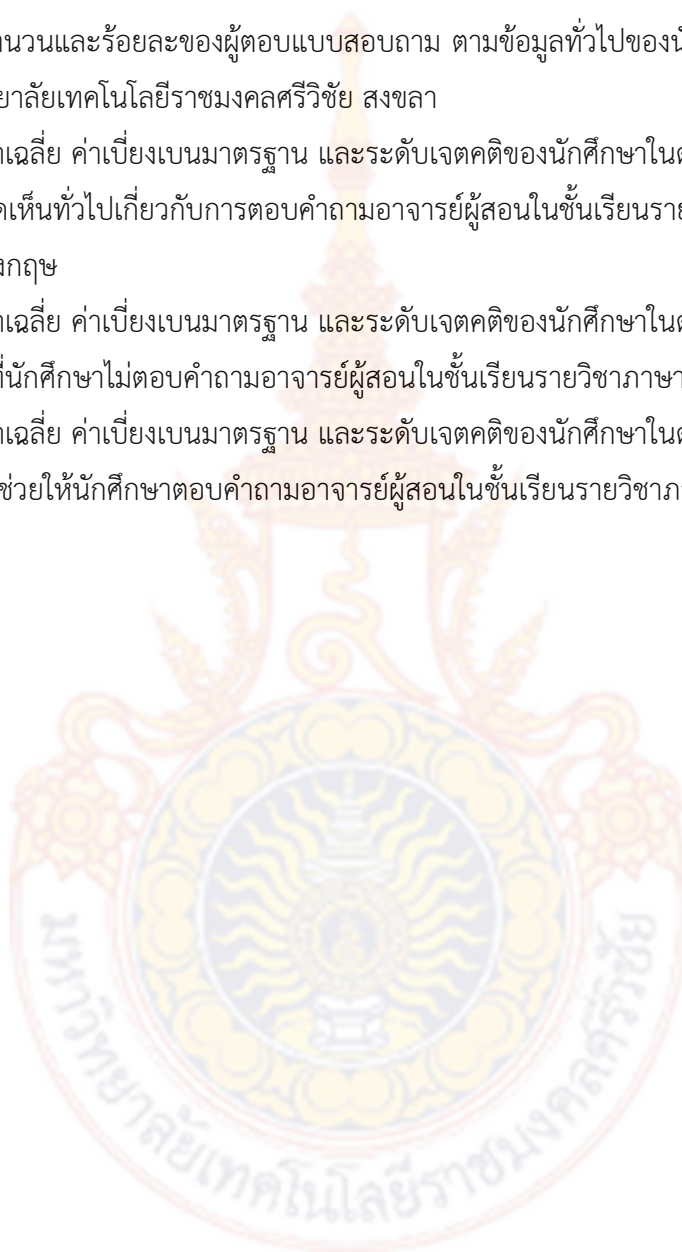
	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 เวลาและสถานที่ทำวิจัย	4
1.6 ทฤษฎี สมมุติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา	5
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถาม	8
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบใช้คำถาม	9
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
3.1 ประชากร	21
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย	22
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	24

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	25
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
4.2 ข้อมูลทั่วไปของตอบแบบสอบถาม	26
4.3 ผลวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ผู้สอนแบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอน ต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ	32
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	37
5.2 ขอบเขตของการวิจัย	37
5.3 ตัวแปรที่ศึกษา	38
5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
5.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย	38
5.6 สรุปผลการวิจัย	38
5.7 อภิปรายผล	42
5.8 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	44
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	47
ประวัตินักวิจัย	55

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	26
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ	28
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 2 สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	29
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 3 ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในหลายปีที่ผ่านมากระบวนการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered) กล่าวคือ การเรียนการสอนจะไม่เน้นไปที่การท่องจำเพียงเนื้อหาเพื่อการทดสอบ แต่จะเน้นการเชื่อมโยงและบูรณาการสิ่งที่เรียนกับสังคม รวมถึงการประยุกต์ใช้มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และผู้เรียนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา การตั้งคำถามและตอบคำถามเพิ่มมากขึ้น (อภิญา ทหรวานิช: 2552, หวน พิณรุฬพันธ์:2551 และอัญชิการ์ โรงสะอาด: 2544) เนื่องจากการตั้งและการตอบคำถามจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจ รวมถึงพัฒนาความคิดใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังช่วยขยายทักษะทางความคิด และทำให้เกิดยุทธศาสตร์การทบทวน การเชื่อมโยงระหว่างความคิดต่าง ๆ (ดร. วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) ดังนั้น การตั้งคำถามในชั้นเรียนที่ดี ไม่ว่าจะครูจะเป็นผู้เริ่มตั้งคำถามหรือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม ล้วนสามารถช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น และฝึกทักษะทางความคิดทั้งผู้ที่ตั้งคำถามและผู้ que ตอบคำถาม กล่าวได้ว่ากระบวนการถาม-ตอบในชั้นเรียนคือการถกเถียงอย่างสร้างสรรค์ และสามารถช่วยสร้างเสริมนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

อย่างไรก็ตามหนึ่งในปัญหาหลักของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ ผู้เรียนพยายามหลีกเลี่ยงการตอบคำถามหรือการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจจะมีสาเหตุมาจาก 2 ปัจจัย ที่พบมากในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ วัฒนธรรมที่แตกต่างจากทางตะวันตก และความเครียดในการเรียนภาษาต่างประเทศ Chaudron (1988), Wu (1991:13) อ้างถึงในอัญชิการ์ โรงสะอาด (2552) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะเป็นผู้พูดหรือดำเนินกิจกรรมมากกว่า 80% ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนจีนในฮ่องกง ส่วนนักเรียนแทบจะไม่ตั้งคำถามและสมัครใจตอบคำถาม จึงทำให้ครูผู้สอนต้องตั้งคำถามซ้ำกันหลาย ๆ ครั้ง ซึ่ง Chaudron (1988), Wu (1991:13) สรุปไว้ว่าสาเหตุเหล่านี้เกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติที่ได้รับการปลูกฝังให้เด็ก ๆ ชาวตะวันออกส่วนใหญ่ได้รับการฝึกให้ฟังผู้ใหญ่ และไม่ต้องแสดงความคิดเห็น เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวหมายถึงการให้ความเคารพและยอมรับต่อความคิดเห็นของผู้ใหญ่ อีกทั้งวัฒนธรรม “การถ่อมตน” เป็นหนึ่งในวัฒนธรรมตะวันออกที่ถูก

ปลูกฝังมาอย่างช้านาน ซึ่งแสดงถึงความไม่โอ้อวดว่าตนมีความสามารถมากกว่าผู้เรียนคนอื่น นอกจากนี้ Tsui (1985) อ้างถึงใน อริสรา อัครพิสิฐ (2556) กล่าวว่า ความสามารถทางภาษาที่ต่ำเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ให้ผู้เรียนเกิดความเครียดในการเรียนภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ผู้เรียนกลัวการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ผิด กลัวการตอบคำถามผิดและถูกเพื่อนร่วมห้องเยาะเย้ย ทำให้เกิดความอับอายและส่งผลต่อความกล้าในการตอบคำถามลดน้อยลง นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ อาทิ ผู้สอนไม่อดทนเพื่อรอคำตอบจากผู้เรียน และถามผู้เรียนคนอื่นต่อไปทันที ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการค้นหาคำตอบน้อยเกินไป ตอบให้เอง ใช้คำถามยากเกินไป รวมถึงไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเสมอภาคกันยังส่งผลต่อการเรียนรู้และบรรยากาศในชั้นเรียนอีกด้วย ล้วนส่งผลต่อความเจ็บในในห้องเรียน อีกทั้งหากผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามจากผู้สอนได้อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเองลดลง รู้สึกล้มเหลว อับอายเพื่อร่วมชั้นเรียน ส่งผลสู่การเสียความมั่นใจในการตั้งและตอบคำถามครั้งต่อไป ดังนั้นปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควรเนื่องจากเกิดความเครียดในระหว่างเรียนทั้งในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Faizah Mohamad Nor and Liew Hui Choo (2010) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนภาษาที่ 2 โดยการใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้เรียนจำนวน 35 คน พบว่า ผู้เรียนมีความกลัวผู้สอน ไม่กล้าตอบ-ถามคำถาม กลัวการถูกวิจารณ์ และมีความเครียดในการถาม-ตอบคำถาม

จากการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (ภาษาอังกฤษ 1, 2, สนทนาภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน) พบว่าปัญหาหลักที่ส่งผลการเรียนรู้ของผู้เรียนก็คือ นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการตอบคำถามในชั้นเรียน แม้ว่าอาจารย์ผู้สอนพยายามเปิดโอกาสให้นักศึกษาทั้งในการตอบคำถามอย่างเต็มที่ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการค้นหาวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจและเกิดความกล้ามากขึ้นในการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นเนื่องจากการตั้งคำถามช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทั้งแก่ตัวผู้ถามและตัวผู้ตอบ รวมถึงฝึกทักษะการคิดนำมาซึ่งการถกเถียงที่ผ่านกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ และช่วยสร้างเสริมนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. ศึกษาปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไข

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากร (นักศึกษา)

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทุกชั้นปี จาก 5 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชา ภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 3,202 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาทุกชั้นปี จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้วิธีการเทียบจำนวนประชากร จากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จำนวน 346 คน

3. ประชากร (อาจารย์)

อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติที่ทำงานในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 16 ท่าน

4. กลุ่มตัวอย่าง

อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ปีขึ้นไป จำนวน 4 ท่านโดยวิธีการสุ่มแบบอาสาสมัคร (Volunteering Sampling) เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

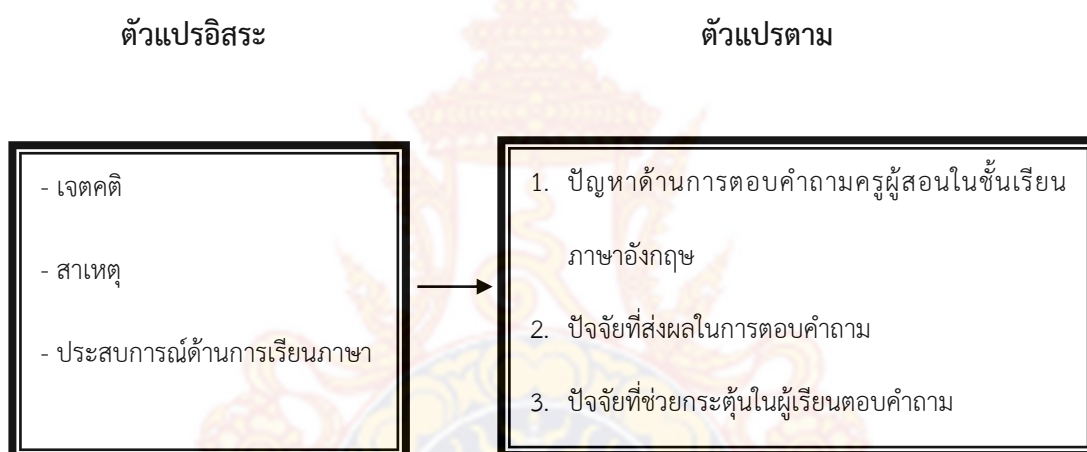
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติ สาเหตุ และประสบการณ์ด้านการเรียนภาษา
2. ตัวแปรตาม คือ ปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

1.5 เวลาและสถานที่ทำวิจัย

1. ระยะเวลา 1 ปี
2. สถานที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1.6 ทฤษฎี สมมุติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. ทราบถึงปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไข

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง ปัญหาในการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
2. การตอบคำถาม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
3. ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ชั้นเรียนภาษาอังกฤษหรือรายวิชาภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยลำดับเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

2.1.1 ความหมายของปัญหา

2.1.2 ประเภทของปัญหา

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถาม

2.2.1 ความหมายของการตอบถาม

2.2.2 ปัญหาในการตอบคำถาม

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบใช้คำถาม

2.3.1 การตั้งคำถามและประเภทของคำถาม

2.3.2 วิธีการสอนแบบใช้คำถามและเทคนิคการถาม

2.3.3 ปฏิกริยาต่อคำตอบของนักเรียนและข้อควรคำนึงในการใช้คำถาม

2.3.4 ประโยชน์ของคำถาม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

2.1.1 ความหมายของปัญหา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546: 687) ให้ความหมายของปัญหา คือ ข้อสงสัยข้อขัดข้อง ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

ยุดา รักไทย และ ธนิกันต์ มาชะศิริานนท์ (2542) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับปัญหาไว้ว่า ปัญหา คือ ช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน กับสถานการณ์ที่เราต้องการให้เกิดขึ้น (หรือสภาพการณ์ไม่ดีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอนาคต)

บุญเลี้ยง พลอาวุธ (กิตติพงษ์ พงษ์จำปา. 2543: 8-9; อ้างอิงจาก บุญเลี้ยง พลอาวุธ. 2541: 45-46) ได้กล่าวถึงปัญหาไว้ดังนี้

1. ปัญหา คือ สิ่งที่ต้องแก้ไข (Solve) โดยมีจุดมุ่งหมาย
2. ทางที่จะไปสู่จุดมุ่งหมายของปัญหานั้นมีอุปสรรคมาขัดขวาง
3. ในการแก้ปัญหาให้สำเร็จ บุคคลจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

อัจฉรา จันทา (2549) ให้ความหมายของปัญหาไว้ว่า ปัญหา หมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลหรือกลุ่มคนเผชิญและต้องการหาคำตอบ ซึ่งการได้มาซึ่งคำตอบต้องใช้ความรู้และวิธีการ ต่าง ๆ ที่มีอยู่มาผสมผสานเป็นแนวทางในการหาคำตอบ

สุกัญญา ศรีสาคร (2547) กล่าวถึงคำว่า ปัญหาว่า คือ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดอุปสรรค ที่มาขัดขวางมิให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาจากสาเหตุและที่มาของปัญหาแล้วใช้กระบวนการที่เหมาะสมเพื่อขจัดปัญหาเหล่านั้นให้หมดไป

วิกิพีเดีย (2556) ปัญหา หมายถึงประเด็นที่เป็นอุปสรรค ความยากลำบาก ความต้านทานหรือความท้าทาย หรือเป็นสถานการณ์ใด ๆ ที่ต้องมีการแก้ปัญหา ซึ่งการแก้ปัญหามิได้จากรสผลัพท์ของการแก้ปัญหาหรือผลงานที่นำไปสู่วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ประเด็นปัญหาแสดงถึงทางออกที่ต้องการ ควบคู่กับความบกพร่อง ข้อสงสัย หรือความไม่สอดคล้องที่ปรากฏขึ้น ซึ่งขัดขวางมิให้ผลลัพธ์ประสบผลสำเร็จ

ดังนั้นคำว่าปัญหาจึงหมายถึงเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่สร้างอุปสรรคให้แก่บุคคลนั้น ๆ ทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายได้ โดยที่บุคคลนั้นจะต้องหาวิธีการแก้ไขและขจัดปัญหาให้หมดไป

2.1.2 ประเภทของปัญหา

ปัญหาอาจจัดแบ่งประเภทได้ด้วยหลายปัจจัย อาทิ

ประเภทของปัญหาแบ่งตามลักษณะทั่วไป-เฉพาะกิจ โดย พีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) (n.d.) แบ่งเป็น 4 ประเภทได้แก่

2.1.2.1 ปัญหาทั่วไปโดยแท้จริง สามารถเกิดขึ้นได้บ่อยและทั่วไปในหลายโอกาส ผู้ที่เกี่ยวข้องอาจสร้างแบบจำลองเพื่อรับมือกับปัญหา ปัญหาจึงสามารถแก้ได้โดยง่าย

2.1.2.2 ปัญหาทั่วไป แต่เฉพาะกิจในสถานการณ์เอกเทศ คือเมื่อแบบจำลองสำหรับรับมือกับปัญหาไม่สามารถแก้ไขได้ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาเป็นเรื่อง ๆ ไป ปัญหาลักษณะนี้อาจเกิดขึ้นได้อีกแต่รายละเอียดจะไม่เหมือนกัน

2.1.2.3 ปัญหาเฉพาะกิจโดยแท้จริง คือรายละเอียดของปัญหาแตกต่างจากปัญหาอื่นโดยสิ้นเชิง เกิดขึ้นได้น้อยและต้องการการวิเคราะห์อย่างสูง เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไขอาจจะไม่เกิดปัญหาแบบเดิมอีก

2.1.2.4 ปัญหาทั่วไปที่คิดไว้ล่วงหน้าเป็นปัญหาใหม่ คือการเตรียมรับมือปัญหาทั่วไปที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง แม้ปัญหานั้นจะยังไม่เกิด

นอกจากนี้ แดเนียล เทยากู (Daniel Theyagu) (2012) แบ่งเป็น 4 ประเภท โดยแบ่งตามรากฐานกำเนิดได้แก่

1) ปัญหาที่มาจากคำถาม สามารถเกิดขึ้นเมื่อมีคำถามที่ต้องการคำตอบ และบางครั้งมันก็อาจจะยากที่จะให้คำตอบ เพราะอาจต้องรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาตอบคำถามหรือตัดสินใจ

2) ปัญหาที่มาจากสถานการณ์ สามารถเกิดขึ้นเมื่อสถานการณ์ปัจจุบันประสบภาวะลำบาก ต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ปัญหา บางครั้งปัญหาเกิดขึ้นเมื่อจำเป็นต้องเลือกสิ่งหนึ่งและจำใจต้องละทิ้งอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งที่ถูกละทิ้งก็อาจจะกลายเป็นปัญหาใหม่

3) ปัญหาที่มาจากการโน้มน้าว การโน้มน้าวจูงใจจากเพื่อนร่วมงาน เจ้านาย ลูกค้า หรือคนในครอบครัว อาจก่อให้เกิดปัญหา เนื่องจากหากเห็นใจและทำตามการโน้มน้าว อาจจะส่งผลกระทบต่อตัวเองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือหากไม่ทำตามก็จะถูกตำหนิหรือถูกตราหน้าจากเพื่อนร่วมงาน ฯลฯ ดังกล่าว

4) ปัญหาที่มาจากการแก้ปัญหาคือปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหา หากไม่แก้ปัญหาก็ไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ควรมีการวางแผนเพื่อรับมือกับปัญหาเดิมที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

และเอเมอรี (F.E. Emery) และทริสต์ (E.L. Trist) (1965) แบ่งประเภทของปัญหาแบ่งตามความซับซ้อน เป็น 4 ประเภทได้แก่

1) ปัญหาไม่ซับซ้อนและแก้ได้ด้วยตัวเอง คือปัญหาที่ง่ายต่อการจัดการและกำจัดให้หมดสิ้นไป ด้วยพลังกำลังที่ตัวเองมีอยู่

2) ปัญหาไม่ซับซ้อนและต้องรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา คือปัญหาที่ยากมากขึ้น ไม่สามารถแก้ได้ด้วยพลังกำลังของตัวเอง จำเป็นต้องมีการรวมกลุ่มกับหน่วยอื่นเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน

3) ปัญหาซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปตามวิสัย คือปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากหรือในระหว่างการแก้ปัญหาอื่น ซึ่งผลลัพธ์ของการแก้ปัญหาก่อให้เกิดปัญหาใหม่ตามมา อาจต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา

4) ปัญหาซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวร้าว คือปัญหาที่มีความซับซ้อนมากที่สุด เนื่องจากไม่สามารถคาดการณ์ได้ มีความไม่แน่นอนและความเสี่ยงสูง

สรุป ประเภทของปัญหาสามารถแบ่งได้หลายปัจจัยตามสภาพการณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ โดยมีตัวบุคคลรอบข้าง และระยะเวลาเป็นตัวกำหนด หากมองในแง่ของการตั้งคำถามโดยผู้สอนโดยให้ผู้เรียนตอบ ผู้สอนอาจจะต้องให้ระยะเวลาแก่ผู้เรียนในการคิดเพื่อตอบคำถาม หรืออาจจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามเพื่อน ๆ หรือบุคคลในกลุ่มได้

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถาม

2.2.1 ความหมายของการตอบคำถาม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้คำนิยามไว้ว่า การตอบคำถามหมายถึง การพูดหรือการเขียน เพื่อตอบหรือตอบสนองต่อคำถาม คำร้องขอ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และอื่น ๆ นอกจากนี้การตอบคำถามยังหมายถึง การทำหรือพูดโต้ตอบทำนองเดียวกับการที่มีผู้ทำหรือพูดมา เช่น ชกตอบ ตีตอบ ต่าตอบ กล่าวแก้ เช่นการตอบปัญหา และจะกล่าวเมื่อมีผู้ถาม เช่นการตอบคำถาม เป็นต้น

สรุปความหมายของการตอบคำถาม หมายถึง การตอบสนองด้วยการพูด หรือการเขียนเมื่อมีผู้ถาม โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการแจ้งให้อีกฝ่ายรับรู้ อาจจะเป็นการตอบข้อสอบ ตอบจดหมาย หรือการตอบปัญหา เป็นต้น

2.2.2 ปัญหาในการตอบคำถาม

Tsui (1985) และ Wu (1991) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการตอบคำถามในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนชาวเอเชีย ประเทศไต้หวัน และสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยได้ทำการวิเคราะห์และสรุปผลอย่างคล้ายคลึงกันไว้ 2 ประการ คือ ปัญหาด้านวัฒนธรรม และความเครียดในการเรียนภาษาต่างประเทศ

1) ปัญหาด้านวัฒนธรรม คือ ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากชาติตะวันตก กล่าวคือ นักเรียนเอเชียส่วนใหญ่จะได้รับการอบรมให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ใหญ่หรือบุคคลที่ตนเคารพ จึงไม่แสดงออกความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ เนื่องจากเชื่อกันว่าการที่ไม่แสดงความคิดเห็นคือการให้การเคารพ และการยอมรับ นอกจากนี้นักเรียนเอเชียส่วนใหญ่จะมีความเชื่อเรื่องของ “การถ่อมตน” (Maxim of Modesty) โดยไม่ต้องการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนเนื่องจากไม่ต้องการให้ผู้ร่วมห้อง

รู้สึกว่าคุณเองเก่งกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ประการสุดท้ายคือ ไม่อยาก “เสียหน้า” กับทั้งครูผู้สอนและเพื่อนร่วมห้อง หากให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง

2) ความเครียดในการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ เป็นปัญหาที่สร้างความเครียดให้นักเรียนชาวเอเชีย เนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาแม่หรือใช้เพื่อการสื่อสารตั้งแต่เกิด จึงอาจจะทำให้ไม่กล้าสื่อสารหรืออาจจะสื่อสารได้ไม่ดี ไวยากรณ์ผิด ใช้คำศัพท์ที่ผิด และไม่สามารถเรียบเรียงประโยคได้ หากต้องคำถามผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษและสื่อสารผิดไป อาจจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความอับอายและไม่กล้าตอบคำถามในชั้นเรียนอีกต่อไป นอกจากนี้ Allwright และ Bailey (1991) กล่าวว่า ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ครูผู้สอนมักให้ความสำคัญกับการตอบคำถามที่ใช้โครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง โดยครูผู้สอนมักจะแก้ประโยคหรือโครงสร้างทางภาษาหากผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง โดยลืมไปว่าการแก้ไขความผิดพลาดเหล่านี้เป็นการประจานผู้เรียนในที่สาธารณะอีกด้วย ทั้งนี้ Lui (1989) เสริมว่า ในแต่ละชั้นเรียนมักจะมีผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาที่อยู่ในระดับต่ำจะมีความเครียดสูงในชั้นเรียนและไม่กล้าตอบคำถาม ทั้งนี้ผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับที่สูงมีความเครียดเช่นกัน เนื่องจากไม่อยากให้เพื่อนร่วมห้องมองว่าตนเองเก่งเกินไปและไม่อยากโอ้อวดตนเอง Wu (1991 อ้างใน อัญติการ์ โรงสะอาด 2544) พบว่า นักเรียนจีนที่มีระดับทางภาษาที่สูงที่ศึกษาในฮ่องกง “ต้องพยายามพูดไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดและถูกต้องจนเกินไป แม้ว่ารู้คำตอบแต่ตอบคำถามให้ตะกุกตะกักบ้าง” เพื่อให้เพื่อนไม่รู้สึกว่าตนเองเก่งเกินไป

สรุป คือ ปัญหาของการตอบคำถามหลัก ๆ มี 2 ประการ ประการแรกคือ ปัญหาด้านวัฒนธรรม กล่าวคือ นักเรียนเอเชียได้รับการอบรมให้เชื่อฟังผู้ใหญ่หรือบุคคลที่เคารพ การไม่แสดงความคิดเห็น แสดงถึงการยอมรับและการเคารพ ประการสุดท้ายคือ ความเครียดในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียนจึงทำให้การตอบคำถามเป็นไปได้ยากขึ้นเพราะผู้เรียนต้องพยายามใช้โครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง หากผู้เรียนใช้โครงสร้างที่ผิดทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการตอบคำถามครั้งต่อไป

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบใช้คำถาม

2.3.1 การตั้งคำถามและประเภทของคำถาม

การตั้งคำถามที่ดีจะสามารถนำพาให้ผู้เรียนไปสู่การค้นคว้าหาข้อมูล และนำไปสู่คำตอบที่ต้องการ หากมีการตั้งคำถามที่ถูกต้อง ชัดเจนและตรงประเด็น ผู้เรียนก็จะสามารถไปสู่คำตอบที่ถูกต้องได้ และในขณะเดียวกัน ระดับของแต่ละคำถามนั้นยังสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระดับความสามารถในการคิดที่มากขึ้นได้

Bloom (1956) ได้กล่าวถึงลำดับชั้นของของความคิดไว้ 6 ชั้น ดังนี้

1) คำถามเชิงความรู้ (Knowledge) คือ การรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ รับรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นคืออะไร รับรู้ว่ามีสิ่งเหล่านี้อยู่ จดจำในสิ่งเหล่านั้นได้ เช่น เช่นรู้ว่าหากจะต้องบรรยายหรือพูดถึงในเรื่องที่ผ่านมา ควรจะใช้ Past Tense เป็นต้น

2) คำถามเชิงความเข้าใจ (Comprehension) คือความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ว่าคืออะไร มีเพื่ออะไร จับใจความ และสรุปเนื้อหาได้ เช่น เข้าใจว่าการใช้ Past Tense ในการบรรยายเรื่องราวในอดีต สามารถบรรยายได้ใน 4 รูปแบบ อาทิ Past Simple Tense, Past Continuous Tense, Past Perfect Tense, and Past Perfect Continuous Tense โดย Tenses ทั้ง 4 นี้ ใช้แตกต่างกัน

3) คำถามเชิงการนำไปใช้ (Application) คือการนำสิ่งที่รู้และเข้าใจนั้นนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้ จัดการกับสิ่งที่รู้ได้ เช่น ความสามารถในการใช้แต่ละ Tense ตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ได้

4) คำถามเชิงการวิเคราะห์ (Analysis) เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงสร้างในแต่ละ Tense ว่ามีความต่างหรือเหมือนกันในลักษณะใด ซึ่งการวิเคราะห์นี้นับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เนื่องจากผู้เรียนจะต้องเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างถ่องแท้ และมีเหตุผลมารองรับความคิด

5) คำถามเชิงการสังเคราะห์ (Synthesis) คือการนำสิ่งต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันมาแจกแจงหาความเหมือนว่าใกล้เคียงกันอย่างไร เมื่อนำมาสังเคราะห์แล้วเห็นส่วนร่วมของสิ่งต่าง ๆ ได้ ก็จะสามารถนำสิ่งที่สังเคราะห์ได้ไปสร้างสิ่งใหม่ ๆ ได้ เช่น ความแตกต่างหรือความใกล้เคียงของ Tense อื่น ๆ

6) คำถามเชิงการประเมิน (Evaluate) คือการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันได้ว่าดีกว่ากันอย่างไรในประเด็นไหน สามารถนำไปตัดสินใจได้ว่าในแต่ละสถานการณ์สิ่งใดเหมาะสมกว่ากัน คำถามเหล่านี้อาจขอความเห็นที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละประเด็นเพิ่มเติม

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้จำแนกประเภทของคำถามที่ควรใช้ในชั้นเรียน โดยทั่วไป คำถามนั้นมีอยู่ 2 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำ (low-level question) และระดับสูง (high-level question)

1) คำถามระดับต่ำ ได้แก่การถามถึงข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่บันทึกอยู่ในความจำ เช่น "สหราชอาณาจักรเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติเมื่อปี พ.ศ. ไต ?" "ใครเป็นผู้ค้นพบทวีปยุโรป?" เป็นต้น

2) คำถามระดับสูง ได้แก่คำถามที่ผู้ตอบต้องสร้างกระบวนการข้อมูลขึ้นมาใหม่ มากกว่าการท่องจำข้อมูลเดิมโดด ๆ แต่เพียงอย่างเดียว หรืออีกนัยหนึ่งคือ เป็นคำถามที่ผู้ตอบต้องอาศัยความเข้าใจข้อมูลนั้น ๆ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อมูลนั้นได้

คำถามระดับสูงยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำถามที่ต้องใช้การอธิบาย รวมถึงใช้การเปรียบเทียบ การตั้งคำถามเพื่อให้อธิบายนั้น ผู้เรียนจะต้องสังเกตจากสิ่งที่ปรากฏว่า แผนภูมิ หรือตาราง ตัวอย่างของคำถามประเภทนี้ได้แก่ "นักเรียนสังเกตเห็นอะไรจากจุดนี้บ้าง ?" หรือ "ลองอธิบายของสิ่งนี้ให้ครู่หนึ่งหน่อย"

สำหรับการตั้งคำถามเพื่อให้เปรียบเทียบ จะใช้การสังเกตสิ่งของหรือแนวคิดของสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป คำตอบสำหรับคำถามประเภทนี้คือ การอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างสิ่งของดังกล่าว คำถามประเภทนี้นับได้ว่าเป็นคำถามระดับสูงที่มีประสิทธิผลยิ่ง เนื่องจากตัวคำถามจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างกระบวนการข้อมูลในลักษณะที่แตกต่างไปจากข้อมูลเดิมโดยผู้เรียนจะต้องสังเคราะห์ข้อมูลนั้นขึ้นมาใหม่ตัวอย่างของคำถามประเภทนี้ได้แก่ "ข้อเหมือนและข้อแตกต่างระหว่างสิ่งของ 2 สิ่งนี้คืออะไร ?" และ "จงเปรียบเทียบและให้ข้อตรงข้ามของ 2 สิ่งนี้" เป็นต้น

2.3.2 วิธีการสอนแบบใช้คำถาม

วรรณดี พลเยี่ยม, ม.ป.บ. (อ้างใน อภิญา ทหารวานิช, 2552) กล่าวว่า การตั้งคำถามในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น แต่หากผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายอาจจะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียนและรู้สึกไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ดังนั้นการตั้งคำถามจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนได้มากขึ้นและจะช่วยให้การบรรยายเฉย ๆ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายทางเดียวกลายเป็นการสื่อความหมาย 2 ทางขึ้นมาได้ การเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเปลี่ยนจากการเรียนรู้ที่ไม่มีส่วนร่วมมาเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมได้บ้าง

หลักการตั้งคำถาม

- 1) ตั้งคำถามเพื่อดึงความสนใจเข้าสู่บทเรียน
- 2) ตั้งคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนในบทเรียน
- 3) ตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน
- 4) ตั้งคำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์
- 5) ตั้งคำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ จำแนกองค์ประกอบ การสังเคราะห์
- 6) ตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการคิดสรุปย่อ

วิธีการตั้งคำถาม

วิธีการตั้งคำถามนับได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้าหากว่าคำถามที่ครูนำมาใช้นั้นไม่มีคุณภาพแล้ว แทนที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพขึ้นก็จะทำให้ด้านประสิทธิภาพเสียไป การตั้งคำถามควรคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1) คำถามต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด ว่าครูใช้คำถามนั้นเพื่ออะไร แล้วต้องแต่งคำถามให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

2) ใช้ภาษาเรียบง่าย และผู้เรียนมีความคุ้นเคย เข้าใจง่าย

3) คำถามแต่ละคำถามเน้นสิ่งเดียว พยายามหลีกเลี่ยงการรวม 2 คำถามเป็นคำถามเดียว

4) คำถามแต่ละคำถามต้องมีคำตอบเฉพาะเจาะจง

5) หลีกเลี่ยงคำถามที่นักเรียนเดาคำตอบได้ คือคำถามที่ตอบว่าจริงหรือไม่จริง ใช่หรือไม่ใช่

6) ตั้งคำถามหลาย ๆ ประเภทได้แก่

6.1) ถามตั้งคำถามประเภทความจำง่าย ๆ ได้แก่ คำถามที่นักเรียนใช้ความจำ และการระลึกทบทวนก็จะสามารถตอบได้ถ้าเขาจำได้ เช่น ใครเป็นผู้เดินทางโดยเรือรอบโลกเป็นคนแรก

6.2) ถามให้อธิบายเหตุผล เช่น ถามด้วยคำถามที่ว่า ทำไม อะไรเป็นเหตุ จงอธิบาย เพราะเหตุใด เป็นต้น

6.3) ถามให้สรุปเหตุผลหรือหลักการ

6.4) ถามให้พยากรณ์หรือทำนาย คำถามประเภทนี้มักใช้คำว่า ถ้า แล้ว เมื่อไร จะสมมติว่า

6.5) ถามให้สังเกตส่วนมากคำถามประเภทนี้ครูจะใช้ เมื่อมีการทดลองหรือสาธิต ให้ นักเรียนดูโดยใช้คำว่า เทาไร อะไร เช่น สังเกตเห็นอะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร

6.6) ถามให้วิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว

7) คำถามจะต้องไม่บอกใบ้คำตอบของมันเอง คำถามบางคำถามมีคำตอบแฝงอยู่ด้วยแล้ว เช่น อะไรคือสาเหตุสำคัญของสงครามข้างเผือก

8) คำถามควรจะช่วยเหลือบทเรียนดำเนินไปข้างหน้า หมายความว่าคำถามที่ใช้นั้นจะเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาจากตอนหนึ่งไปยังอีกตอนหนึ่ง

9) ตั้งคำถามหลายระดับทั้งยากและง่าย เพราะนักเรียนในแต่ละชั้นมีทั้งความฉลาดไม่เท่ากัน จะได้เลือกใช้คำถามให้เหมาะสมกับสติปัญญาของนักเรียน

10) ในการตั้งคำถามควรคำนึงถึงด้วยว่าประสบการณ์ของครูกับนักเรียนแตกต่างกัน

นอกจากนี้ นุซรี โลพะกุล (2554) ได้ให้วิธีการตั้งคำถามในชั้นเรียนที่คล้ายคลึงกันไว้ 11 ประการ ดังนี้

1) ถามคำถามก่อนแล้วจึงระบุตัวนักเรียนให้ตอบ ในการถามคำถามขึ้นมา 1 คำถามนั้น ครูย่อมต้องการที่จะให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน คิดค้นหาคำตอบ ดังนั้นครูควรจะต้องให้นักเรียนเห็นได้ว่า คำถามครูถามนักเรียนทุกคน ไม่ใช่ถามคนใดคนหนึ่งเท่านั้น

2) ให้อเวลาแก่นักเรียนในการตอบ เพราะเมื่อถามไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการเวลาในการคิด และในขณะที่คิดนั้น ครูควรจะให้เขาได้คิดจริง ๆ

3) พยายามถามนักเรียนให้ทั่วถึง เมื่อครูถามแล้วต้องพยายามสังเกตและแก้ไข และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามอย่างทั่วถึง

4) พยายามช่วยเหลือให้นักเรียนที่ไม่เคยเสนอตัวตอบคำถามเลย โดยการศึกษาให้นักเรียนให้ลึกลงไปถึงเรื่องส่วนตัว เช่น งานอดิเรก ปมเด่น ปมด้อย ซึ่งอาจทำได้โดยการปรึกษากับครูคนอื่น ๆ ที่สอนในกลุ่มนี้ด้วย ครูแนะแนวครูประจำชั้น ถ้าหากถามเด็กขี้อายตอบคำถาม และตอบได้ดี ครูจะต้องให้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับเขา

5) ถามในลักษณะที่เป็นกันเอง ไม่มีการจับแฉงอยู่ การที่ครูถามนักเรียนในลักษณะอัยการหรือนายโจทท์ซักจำเลย คงเป็นการยากที่จะให้นักเรียนมีความสุขที่จะเสนอตัวในการตอบคำถาม หรือการตอบในลักษณะของพิธีกรรายการตอบปัญหาทางโทรทัศน์ก็เหมือนกับว่ามีความแห้งแล้งและมีความรีบร้อนแฉงอยู่ ครูควรถามแบบครูถามนักเรียน

6) เมื่อนักเรียนตอบถูก ครูต้องให้การเสริมแรงที่เหมาะสม เช่น ยิ้ม กล่าวขอบ ดีมาก ถูก เก่งมาก

7) นักเรียนที่พยายามเสนอตัวตอบคำถามทุกครั้ง จนก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อย ครูควรหาเวลาพูดคุยนอกห้องเรียนว่าเขาต้องการสิ่งใด เพื่อแก้ปัญหา

8) ไม่ควรใช้วิธถามแบบใดแบบหนึ่งที่มีระบบเฉพาะของมันเป็นเอง ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนคาดคะเนได้ว่าคนต่อไปครูจะถามใคร เช่นการเรียกเป็นแถว ๆ เรียงกันไป

9) พยายามหลีกเลี่ยงการพูดคำตอ หรือคำถามซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง เพื่อจะฝึกนิสัยให้มีความสนใจในการตั้งใจฟัง

10) พยายามฝึกวินัยการฟังอย่างวิเคราะห์

11) เมื่อถามคำถามไปแล้ว นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ควรเปลี่ยนคำถามแต่ต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระเดิม

นอกจากนี้ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2541) กล่าวว่า การตั้งคำถามที่ดีจะสามารถนำผู้เรียนไปสู่การเข้าใจความสนใจของผู้เรียน และสามารถช่วยให้การเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความชำนาญในการตั้งคำถาม และสามารถเลือกใช้คำถามที่น่า และส่งเสริมผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเหมาะสมตามความสนใจ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ขึ้นอยู่กับเทคนิคการตั้งคำถามของผู้สอนที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดระดับสูง

โดยคำถามที่ดีช่วยให้การใช้คำถามของผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น ลักษณะของคำถามที่ดี มีลักษณะดังนี้

1) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดทั้งในด้านเหตุผล การวิเคราะห์ สร้างสรรค์ และเป็นคำถามที่ท้าทาย ยั่วผู้ตอบ

2) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนแต่ละเนื้อหา

3) เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนไม่ยากหรือง่ายเกินไป

- 4) ใช้ภาษาง่ายๆ เฉพาะเจาะจง สั้น กระชับรัดกุมได้ความครบ
- 5) ขึ้นต้นประโยคโดยใช้คำถามแทนที่จะบอกข้อความก่อนแล้วถามคำถามทีหลัง
- 6) ไม่ควรตั้งคำถามหลายคำถามในขณะเดียวกัน และไม่ตั้งคำถามนิเสธพร้อมทั้งควรเป็นคำถามแบบเปิด เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดแบบอเนกนัย
- 7) ต้องมีระดับความยากง่ายพอเหมาะกับชั้นที่เรียนและวุฒิภาวะของผู้เรียน

วิธีการถามคำถามที่ดี

วิธีการตั้งคำถามที่ดีเป็นความสามารถในการตั้งคำถามหรือใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยแสดงความคิดในระดับสูง การถามคำถามนั้นจะต้องน่าสนใจ และกระตุ้นให้คิด ควรเตรียมมาก่อนองค์ประกอบพื้นฐานของกลวิธีการถามมีดังนี้

- 1) การถามให้ตรงประเด็นเมื่อถามคำถามกว้าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้แนวทางของคำถามแล้วผู้สอนควรถามคำถามเจาะจงลงไปประเด็นที่ต้องการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2) การเรียกผู้เรียนให้ตอบคำถาม ผู้สอนควรถามทั้งชั้น หยุดสักเล็กน้อยจึงเรียกผู้เรียนคนใดคนหนึ่งตอบ โดยการเรียกชื่อหรือใช้ท่าทาง ไม่ควรเรียกชื่อก่อนแล้วจึงถาม
- 3) การกระจายคำถาม ผู้สอนควรถามคำถามผู้เรียนให้ทั่วถึง แม้ว่าอาจจะใช้วิธีถามตัวแทนของกลุ่ม
- 4) การจัดให้มีการเงียบชั่วขณะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมาธิ ได้คิดแล้วจึงเรียกให้ตอบ เทคนิคสำคัญมากเมื่อผู้สอนถามคำถามที่ยากขึ้นต้องเว้นระยะเวลาเพื่อรอคำตอบ ความเงียบในขณะรอ ผู้เรียนจะเริ่มคิด และใส่ใจกับคำถาม เป็นการดึงศักยภาพในตนเองออกมาเพื่อตอบคำถามนี้
- 5) คำถามควรกระชับและชัดเจนไม่ถามคำถามพร้อมกันหลายคำถาม เพราะจะทำให้ผู้เรียนสับสนและไม่สามารถตอบคำถามได้ตรงประเด็น
- 6) การถามคำถามโดยการบูรณาการความรู้เป็นการถามคำถามเพื่อดึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนหาคำตอบได้ดีขึ้น โดยถามให้แนวทางหรือถามคำถามใหม่ แต่ใจความเดียวกันหรือแบ่งคำถามออกเป็นตอนๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและตอบคำถามง่ายขึ้น
- 7) การถามต่อเรื่องที่เจาะลึก เป็นการถามช่วยให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบที่ดีกว่า ลึกซึ้ง กว้างขวางมีเหตุผลกว่าคำตอบพื้น ๆ ที่ตอบครั้งแรกและใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
- 8) ถ้าผู้เรียนตอบคำถามถูกควรมีการเสริมแรง ทางวาจา เช่น ให้คำชม และถ้าผู้เรียนตอบผิดไม่ควรปฏิบัติทางลบ เช่น ตำหนิ แต่ควรให้กำลังใจที่จะแก้ไขคำตอบที่ผิดหรือในกรณีที่ไม่มีคำตอบ ควรถามใหม่และทำให้ง่ายขึ้นหรือเน้นจุดสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจคำถาม
- 9) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถามอย่างเป็นกันเองบ้าง เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในห้องเรียนจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการตอบคำถามมากขึ้น
- 10) ใช้คำถามที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะสามารถตอบคำถามได้และควรวิเคราะห์คำถามที่ถามไปแล้วสำหรับนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในโอกาสอื่น ๆ ต่อไปวิธีการใช้คำถามที่ดี

จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างเป็นระบบ ตลอดจนพัฒนาความรู้ความคิดของผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจอยากตอบคำถาม

นอกจากนี้ Wilen, Ishler, and Hutchinson (2000) ได้จำแนกประเภทของคำถามที่ดีไว้ 7 ประเภทดังนี้

1) คำถามที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น ควรเป็นถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อนจนทำให้เกิดความสับสน ปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อครูถามคำถามแบบวกไปวนมา ครูควรเน้นคำถามเดิมและเพื่อความกระชับ

2) ครูควรรออย่างน้อย 3-5 วินาทีหลังจากถามคำถามที่ต้องใช้การคิดขั้นสูง และ 3-5 วินาทีหลังจากนักเรียนตอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

3) ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนตอบคำถาม ไม่เน้นให้นักเรียนอาสาสมัครหรือตอบคำถามด้วยตนเอง นอกจากนี้ครูควรช่วยผู้เรียนตอบคำถามโดยพยายามพูดถึงเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ในคำถามดังกล่าวเพื่อส่งเสริมการตอบคำถามของนักเรียน

4) ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนตอบคำถาม ไม่ว่าจะคำตอบนั้นจะถูกหรือผิด แต่ก็มีประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในการมีส่วนร่วมแก่ผู้เรียนที่ไม่กล้าตอบในชั้นเรียน

5) การตั้งคำถามของครูผู้สอนควรคำนึงถึง Bloom's taxonomy กล่าวคือ คำถามควรมีความหลากหลายประกอบไปด้วย คำถามเชิงวิเคราะห์ คำถามเชิงสังเคราะห์ เป็นต้น

6) นักเรียนควรได้รับการยกย่องสำหรับการมีส่วนร่วม รวมถึงครูผู้สอนควรชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงเพื่อตอบคำถามในครั้งถัดไป

7) การถามคำถามจำนวนมากของครูผู้สอนจะสามารถสะท้อนความเข้าใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เทคนิคการใช้คำถาม

การใช้คำถามที่ดี มีเทคนิคการตั้งคำถามที่จำเป็นดังนี้

1) มีโครงสร้างคำถาม (structuring) ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่เป็นลำดับขั้น จากคำถามที่คุ้นเคยหรือง่าย หรือจากคำถามที่ทบทวนความรู้เดิมไปสู่คำถามที่ยากและซับซ้อน หรือมีการอธิบายบทเรียนก่อนหรือแจ้งจุดประสงค์ของการถามก่อนเพื่อนำไปสู่การตอบคำถามของผู้เรียน

2) มีระดับของคำถามและความชัดเจน (pitching and putting clearly) เป็นการสะท้อนถึงมิติของคำถามที่เหมาะสม คือ มิติการจำ/การคิดและมิติที่แคบ/กว้าง จึงก่อให้เกิดคำถาม 4 แบบได้แก่ 1) คำถามแคบและวัดความจำ 2) คำถามกว้างและวัดความจำ 3) คำถามแคบและวัดความคิดและ 4) คำถามกว้างและวัดความคิด

3) มีทิศทางและกระจายคำถาม (directing and distributing) การถามคำถามที่ไม่มีทิศทางจะได้อำตอบที่ไม่ชัดเจนและขาดการควบคุม ดังนั้นคำถามจึงต้องมีทิศทาง หรือเป้าหมายที่ชัดเจนอันแสดงถึงการกำหนดการตั้งคำถาม นอกจากนี้ ท่าทางของผู้สอนหรือผู้ตั้งคำถาม ได้แก่ การเคลื่อนไหวศีรษะและการแสดงออกทางใบหน้านอกจากนี้ ผู้สอนต้องถามคำถามให้ครอบคลุมหรือกระจายทั่วชั้นเรียน โดยการ

กลุ่มผู้เรียนทั้งหน้าห้อง กลางห้อง หลังห้อง ด้านซ้ายและด้านขวาของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะฟังและตอบคำถาม

4) มีการหยุดรอและการถามต่อ (pausing and pacing) เมื่อถามคำถาม ผู้สอนต้องหยุดรอสักพักเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ และจะนำไปสู่การตั้งคำถามใหม่ต่อไป การใช้คำถามเพื่อการฝึกฝนบทเรียน จะใช้เวลาสั้น ขณะที่การใช้คำถามกว้างให้คิดจะใช้เวลามากกว่า

5) การกระตุ้นและการเจาะลึก (prompting and probing) เป็นการกระตุ้น และใช้คำถามที่เจาะลึกมีการติดตามผลของคำถามเมื่อการตอบครั้งแรกไม่ตรงประเด็น หรือชัดเจนพอ จึงจำเป็นจะต้องกระตุ้น หรือชี้แนะ และเร้าให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่จะตอบคำถามคำถามที่ใช้กระตุ้นมี 2 รูปแบบ คือ

5.1) คำถามสั้น ๆ ที่เพิ่มความเข้าใจและสัมพันธ์กับประสบการณ์ความรู้เดิมของผู้เรียน

5.2) คำถามง่าย ที่จะนำผู้เรียนคิดวิเคราะห์ไปสู่คำถามเริ่มต้นที่หลอกล่อที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนคิด หาความสัมพันธ์กับมิติของการเกิดแรงจูงใจในการตอบ ตัวอย่างคำถามได้แก่ “นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างอื่นอีกไหม”, “ทำไมนักเรียนจึงมีความคิดเช่นนั้น” “ไหนลองยกตัวอย่างให้ครูฟังใหม่อีกครั้งได้ไหมครับ”

6) การฟังและการตอบสนอง (listening and responding) ถ้าผู้สอนสนใจและตั้งใจฟังคำตอบของผู้เรียนจะช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้การฟังมี 4 แบบ ได้แก่

6.1) การฟังอย่างผิวเผิน (skim listening) คือ การฟังแบบกว้าง ๆ บางครั้งการตอบของผู้เรียนไม่สอดคล้องกับคำถาม ผู้สอนก็ต้องยอมปล่อยไปก่อน

6.2) การฟังอย่างค้นหา (search listening) คือ การฟังเพื่อที่ผู้สอนฟังเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะที่ผู้สอนต้องการในคำตอบของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนต้องไม่ละเลยคำตอบอื่น ๆ ด้วย

6.3) การฟังอย่างสำรวจ (survey listening) คือ การฟังที่ผู้สอนฟังและสร้างแผนภาพว่าผู้เรียนกำลังพูดอะไร โดยต้องเจาะประเด็นหลัก และจุดที่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจผิด

6.4) การฟังอย่างต้องการศึกษา (study listening) คือ การฟังเพื่อค้นหาว่าในคำตอบของผู้เรียนนั้นได้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างไร และมีความแน่ใจในคำตอบอย่างไร การฟังในลักษณะนี้ใกล้เคียงกับการฟังอย่างสำรวจ แต่การฟังอย่างศึกษาจะนำไปสู่การศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้การตอบสนองของผู้สอน เมื่อฟังคำตอบของผู้เรียนจะมีผลต่อพฤติกรรมผู้เรียน กล่าวคือถ้าผู้สอนมีการสื่อสารทั้งทางกายและวาจาในเชิงบวกจะกระตุ้นและสร้างกำลังใจให้ผู้เรียนกล้าตอบคำถามได้ด้วย

7) ลำดับชั้นหรือความต่อเนื่องของคำถาม (sequencing questions) เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึง โดยสามารถแบ่งลำดับชั้นหรือความต่อเนื่องของคำถามได้ดังนี้

7.1) คำถามที่เป็นลำดับขั้นบันได (extending and lifting)

7.2) คำถามจากแคบไปสู่คำถามกว้าง (from narrow to broad and recall to thought)

7.3) คำถามจากกว้างไปสู่คำถามแคบ (from broad to narrow)

7.4) คำถามจากบางส่วนไปสู่คำถามส่วนรวม (a path of questions all of the same type)

7.5) คำถามที่มีลักษณะกระดูกสันหลัง (a backbone of questions with relevant digressions)

7.6) คำถามที่มีลักษณะวงกลม (the circular- a series of questions which lead back to the initial position)

7.7) คำถามที่มีลักษณะสุ่มไปเรื่อยไม่มีทิศทาง (the random walk)

2.3.3 ปฏิกริยาต่อคำตอบของนักเรียนและข้อควรคำนึงในการใช้คำถาม

ปฏิกริยาของครูมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการตอบคำถามของนักเรียน ดังนั้นในการถามคำถามแต่ละครั้งผู้สอนควรสังเกตปฏิกริยาของนักเรียนอย่างระมัดระวัง และผู้สอนควรมีปฏิกริยาต่อคำตอบของนักเรียนในทางดีที เพื่อสร้างความมั่นใจและความกล้าให้แก่ผู้เรียน

วรรณดี พลเยี่ยม, ม.ป.ป. (อ้างใน อภิญา ทหารวานิช, 2552) ได้ให้วิธีการในการแสดงปฏิกริยาต่อคำตอบของนักเรียนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1) ถ้าจากการถาม-ตอบ บอกให้รู้ว่านักเรียนเพียงคนเดียวที่ยังไม่เข้าใจครูต้องหาทางพบกับเขาเป็นการส่วนตัว

2) การถามนอกเรื่องของนักเรียน ควรจะถูกขัดผ่อนว่าจะตอบในครั้งต่อไป

3) ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ต้องแนะแนวทางให้เขาตอบได้

4) คำถามที่เป็นประเภทความคิดเห็น ซึ่งยากที่จะบอกให้ชัดเจน ควรเปิดโอกาสให้เขาเสนอข้อมูลหรือข้ออ้างความคิดของเขา

5) ให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ นักเรียน ได้รู้ว่า คำตอบของเขาถูกหรือผิด

นอกจากนี้ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2541) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการใช้คำถามไว้ดังนี้

1) ควรใช้น้ำเสียง กิริยา ที่ชวนให้ผู้เรียนสนใจถามคำถามทีละคำถาม ไม่ควรถามหลายคำถามติดต่อกัน

2) คำถามแต่ละคำถาม ไม่ควรมีประเด็นมากเกินไป คำถามควรชัดเจน ตรงประเด็น ไม่ดูหรือทำโทษเมื่อผู้เรียนตอบผิด

3) คำถามไม่ควรยาวเกินไป ผู้เรียนหรือผู้ตอบจะจำประเด็นไม่ได้ หรืออาจจะหลงประเด็นไปได้ ไม่ควรถามคำถามนอกเรื่อง หรือคำถามที่ไขว่เขวจากเรื่องที่สอน

4) ไม่ควรทวนคำถาม และไม่ควรถวนคำตอบของผู้เรียนบ่อย ๆ

5) เมื่อถามคำถามแล้ว ควรให้เวลาผู้เรียนคิด (wait time) พอสมควร ถ้าผู้สอนให้เวลาผู้เรียนคิดประมาณ 3-5 นาที ผู้เรียนจะให้คำตอบที่ยาวขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น

6) ผู้สอนควรให้คำชมแก่ผู้เรียนบ้าง แต่ไม่บ่อยเกินไป ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน และควรพยายามค่อย ๆ เปลี่ยนการเสริมแรงจากภายนอก ไปสู่การเสริมแรงจากภายใน

7) พยายามอย่าชี้แนวทางของคำตอบทันทีที่ถาม ควรให้นักเรียนได้คิดเสียก่อน

8) การชมต้องมีฐานจากความเป็นจริง และความจริงใจ

9) ถามผู้เรียนและให้โอกาสผู้เรียนในการตอบอย่างทั่วถึง ให้ความเสมอภาคแก่ผู้เรียนทั้งชายและหญิง ทั้งเก่งและอ่อน ทั้งที่สนใจและไม่สนใจเรียน

10) เมื่อถามคำถามแล้ว ผู้สอนควรเรียกให้ผู้เรียนตอบเป็นรายบุคคล ไม่ควรให้ตอบพร้อมกัน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

อัญทิการ์ โรงสะอาด (2544) ศึกษาเรื่องเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการตอบคำถามครูผู้สอนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือนิสิตจุฬาฯ ระดับปริญญาตรี จำนวน 225 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านความคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเห็นว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักเรียนมีส่วนที่จะช่วยเสริมการเรียนรู้ภาษาผู้เรียน ชอบคำถามที่สนุกขบขันชวนให้ผ่อนคลาย รวมทั้งชอบคำถามแนวที่ทบทวนประเด็นสำคัญหรือทบทวนข้อสอบ 2) ด้านสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ตอบทำไมไม่ตอบคำถามครูผู้สอน ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นจากผู้เรียนตั้งตัวไม่ทัน นึกคำศัพท์ไม่ออก และไม่รู้ว่าจะต้องใช้โครงสร้างแบบใดในการตอบคำถาม รวมทั้งมีอาการประหม่า และ 3) ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามในชั้นเรียนมากขึ้นคือ อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ ไม่เข้มงวดและให้กำลังใจนักศึกษา

อภิญา ทหารวานิช (2552) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาลดปัญหาการไม่ตอบคำถามผู้สอนในชั้นเรียนวิชาการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานโดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานจำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 3 ด้าน 1) ด้านความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนด้านที่ 2) ด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนและด้านที่ และ 3) ด้านปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากซึ่งนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบมากที่สุด ในด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนเกิดจากนักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออกและไม่รู้จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง รวมทั้งมีอาการตื่นตระหนกเมื่ออาจารย์ถามคำถาม ส่วนด้านปัจจัยที่ช่วย

กระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามในชั้นเรียน คือบรรยากาศในชั้นเรียนจะต้องไม่ตึงเครียดรวมทั้งอาจารย์คนเป็นมิตรและเอาใจใส่นักศึกษา เป็นต้น

พัทตร์วิภา เอื้ออมวานิช (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเจียมในห้องเรียนของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความเจียมในห้องเรียนของนักศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาระหว่างนักศึกษากลุ่มที่ตอบคำถามตลอด และกลุ่มที่ไม่ตอบคำถาม ซึ่งเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา วาทยากรโฆษณา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 18 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นจำนวน 3 กลุ่มคือกลุ่มที่ตอบคำถามตลอด กลุ่มที่ตอบคำถามบางครั้ง และกลุ่มที่ไม่ตอบคำถาม ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดความเจียมในห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับห้องเรียน ปัจจัยทางวัฒนธรรม และปัจจัยทางจิตวิทยา

อริสรา อัครพิสิฐ (2556) ศึกษาเรื่องเจตคติของนักศึกษาในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่ตอบคำถามในชั้นเรียน รวมถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนตอบคำถามมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 201 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียนเกิดจากนักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก มีอาการประหม่าและรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง ในด้านของปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนพบว่า ปัจจัยที่จะช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนคือ อาจารย์ควรมีท่าทางเป็นมิตร และให้กำลังใจนักศึกษา รวมทั้งอาจารย์เข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามทั้งในและนอกชั้นเรียน รวมทั้งอาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Nematullah Shomoossi (2004) ศึกษาเรื่องผลกระทบของพฤติกรรมการถามคำถามของครูผู้สอนต่อการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการถามคำถามประเภท display และ referential รวมทั้งศึกษาด้านพฤติกรรมและการตั้งคำถามของครูผู้สอนที่ส่งผลกระทบต่อ การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในห้องรายวิชาการอ่านชั้นสูงจำนวน 40 ห้อง ในมหาวิทยาลัย Tehran Universities ผลวิจัยพบว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งผลให้การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในชั้นเรียนลดน้อยลง คือการถามคำถามเข้าไปมาทำให้ขาดความน่าสนใจ ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนที่ค่อนข้างต่ำ และขาดแรงจูงใจในการตอบคำถาม

Faizah Mohamad Nor and Liew Hui Choo (2010) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนภาษาที่สองในประเทศมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และศึกษาเจตคติของผู้สอนในชั้นเรียน ภาษาที่สองต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ คือนักศึกษาจำนวน 35 คนและผู้สอนจำนวน 2 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการสังเกตและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่ไม่กล้าตอบคำถาม โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ ผู้เรียนกลัวผู้สอน กลัวการถูกวิพากษ์วิจารณ์ ในคำตอบ และขาดความกล้า สำหรับเจตคติของผู้สอนพบว่า ผู้สอนคิดว่าบุคลิกภาพของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญในการกล้าแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ผู้สอนยังเสริมต่อว่าผู้เรียนที่มีปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากไม่ได้หมายความว่ามีความสามารถทางด้านวิชาการมากเช่นกัน

Siti Maziha Mustapha, Nik Suryani Nik Abd Rahman, and Melor Md. Yunus (2010) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในห้องเรียน กรณีศึกษานักศึกษาชาวมาเลเซียระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ในประเทศมาเลเซีย เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และการสังเกต กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 95 คน จาก 2 ชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเกตตลอดทั้ง 2 ภาคการศึกษารวม 28 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คนจากทั้งหมดเพื่อทำการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพของนักศึกษามีส่วนสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากร

นักศึกษา

3.1.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทุกชั้นปี จาก 5 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 3,202 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาทุกชั้นปี จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้วิธีการเทียบจำนวนประชากรจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จำนวน 346 คน

อาจารย์

3.1.3 ประชากร คือ อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติที่ทำงานในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 16 ท่าน

3.1.4 กลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ปีขึ้นไป จำนวน 4 ท่านโดยวิธีการสุ่มแบบอาสาสมัคร (Volunteering Sampling) เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 สำหรับนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และหลักสูตร

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ได้แก่

1. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
2. สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
3. ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.2.2 สำหรับอาจารย์

1. ข้อคำถามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม (นักศึกษา)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการตอบคำถามในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ

3.3.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการเรียนรายวิชาภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะมีวิชาภาษาอังกฤษ มาเป็นสมาชิกเข้าร่วมการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Focus group) เพื่อจะนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประกอบการตั้งคำถามในแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวคิดมาวิเคราะห์โดยให้สอดคล้องและตรงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

3.3.3 นำแบบสอบถามไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ได้รับคำแนะนำจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอีกครั้ง หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปเพื่อหาค่า IOC เพื่อแสดงความเชื่อมั่น แล้วนำมาคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อที่มีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาทุกคณะที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 346 คน

ขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ (อาจารย์)

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.3.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.6 กำหนดวัตถุประสงค์

3.3.7 กำหนดประเด็นที่ต้องการทราบ

3.3.8 นำแบบสัมภาษณ์ที่ร่างให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

3.3.9 ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาอีกครั้ง

3.3.10 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์และนำไปใช้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (นักศึกษา)

เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาทุกชั้นปี จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชา ที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้วิธีการเทียบจำนวนประชากรจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จำนวน 313 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3.4.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม 2562 โดยเป็นนักศึกษาทุกชั้นปี จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชา ที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 313 คน

3.4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละ (%) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (อาจารย์)

3.4.4 จัดเตรียมคำถามเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

3.4.5 ติดต่อ นัดหมายและดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองกับอาจารย์ผู้ที่เข้าร่วมงานวิจัยแบบอาจารย์อาสาสมัครจำนวน 4 ท่านที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นระยะเวลา 2 ปีขึ้นไป

3.4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติวิเคราะห์หา (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

3.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ

3.5.2 การศึกษาปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)แบบสอบถามเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือได้แก่

1) ค่าเฉลี่ย \bar{x}

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) ค่าร้อยละ (%)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 346 คน มาวิเคราะห์ผลการวิจัย ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล
- 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม
- 4.3 เจตคติของนักศึกษาในเรื่องปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ครั้งนี้ สามารถแสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
t	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
SS _b	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS _b	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df _b	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
LSD	แทน	Least Significant Difference
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

4.2 ข้อมูลทั่วไปของตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เกี่ยวกับเจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 346 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

N = 346

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	169	48.8
หญิง	177	51.2
อายุ		
18 – 20 ปี	158	45.7
21 – 24 ปี	185	53.5
25 – 30 ปี	3	.9
หลักสูตรที่ศึกษา		
4 ปีภาคปกติ	204	59.0
เทียบโอนภาคปกติ	142	41.0
สาขาที่ศึกษา		
สาขาวิชาบัญชี (บช.)	51	14.7
สาขาวิชาการตลาด (ตล.)	2	.6
สาขาวิชาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (จง.)	5	1.4
สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต (วผ.)	22	6.4
สาขาวิชาการโรงแรม (รร.)	48	13.9
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (อส.)	8	2.3
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (อม.)	19	5.5
สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม (วท.)	32	9.2
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (วฟ.)	46	13.3
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม (จอ.)	41	11.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N = 346

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
สาขาที่ศึกษา		
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม (จอ.)	41	11.8
สาขาวิชาอุตสาหกรรม (ค.อก.)	25	7.2
สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (วอ.)	27	7.8
สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม (ทป.)	7	2.0
สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน (ค.สม.)	2	.6
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป (จท.)	3	.9
อื่น ๆ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล (วก.)	8	2.3

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 และเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 24 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคืออายุ 18 – 20 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และอายุ 25 – 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .9 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และหลักสูตรเทียบโอน (ภาคปกติ) จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาสาขาวิชาบัญชี (บช.) จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาสาขาวิชาการโรงแรม (รร.) จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9, สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (วฟ.) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม (จอ.) จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8, สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม (วท.) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2, สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (วอ.) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8, สาขาวิชาอุตสาหกรรม (ค.อก.) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2, สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต (วผ.) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4, สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (อก.) จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (อส.) / สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล (วก.) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3, สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม (ทป.) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0, สาขาวิชาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (จง.) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป (จท.) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .9 และสาขาวิชาการตลาด (ตล.) / สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน (ค.สม.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

N = 346

ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถาม อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามช่วยให้กิจกรรมในห้องเรียน น่าสนใจยิ่งขึ้น	4.21	.700	มาก
2. นักศึกษาคิดว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และ นักศึกษาช่วยส่งเสริมการตอบคำถาม	4.40	.696	มาก
3. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถาม คำถาม	3.46	1.013	มาก
4. นักศึกษาชอบอาจารย์ที่ให้คำแนะนำพิเศษกับผู้เรียนที่ตอบ คำถาม	3.75	.997	มาก
5. นักศึกษาชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน	4.05	.791	มาก
6. นักศึกษาต้องการถามอาจารย์มากกว่าเป็นฝ่ายถูกถาม	3.56	.965	มาก
7. นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะนำข้อสอบ	4.48	.638	มาก
8. นักศึกษาชอบคำถามที่ช่วยทบทวนประเด็นสำคัญ	4.49	.678	มาก
9. นักศึกษาชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ	4.36	.709	มาก
10. นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้รู้สึกเครียด	4.64	.632	มาก
11. นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การ เรียนการสอนได้ผลดี	4.20	.776	มาก
12. นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาฝึก กระบวนการคิด	4.31	.750	มาก
รวม	4.16	.465	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.16

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ระดับเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากซึ่งเป็นจำนวนข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ ดังนี้ นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้รู้สึกเครียด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มาก คือ 4.64 รองลงมานักศึกษาชอบคำถามที่ช่วยทบทวนประเด็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.49, นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะนำ

ข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.48, นักศึกษาคิดว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาช่วยส่งเสริมการตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.40, นักศึกษาชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.36, นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกกระบวนการคิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.31 และนักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามช่วยให้กิจกรรมในห้องเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.21 นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดี ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.20, นักศึกษาชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.05, นักศึกษาชอบอาจารย์ที่ให้คะแนนพิเศษกับผู้เรียนที่ตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.75, นักศึกษาต้องการถามอาจารย์มากกว่าเป็นฝ่ายถูกถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.56 และนักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถามคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 2 สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

N = 346

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. นักศึกษาคิดว่าการถามคำถามบ่อยเกินไปทำให้ผู้เรียนอึดอัดและเกรงกลัวในการตอบคำถาม	3.28	1.095	ปานกลาง
2. นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร	3.62	.986	มาก
3. นักศึกษามีอาการประหม่า/ตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์	3.55	.998	มาก
4. นักศึกษาไม่กล้าตอบคำถามเนื่องจากกลัวความผิดพลาดทางไวยากรณ์	3.60	1.020	มาก
5. นักศึกษาคิดว่าตนเองขาดความรู้ในเรื่องเนื้อหาที่อาจารย์ถาม	3.40	.995	ปานกลาง
6. นักศึกษารู้คำตอบแต่ขาดความมั่นใจที่จะตอบ	3.36	1.013	ปานกลาง
7. นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม	3.47	1.104	ปานกลาง
8. นักศึกษากลัวว่าคำถามจะไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์	3.06	1.091	ปานกลาง
9. นักศึกษากลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าไม่ฉลาดหากตอบคำถามผิด	2.92	1.209	ปานกลาง
10. นักศึกษาชอบเรียนแบบฟังและคิดมากกว่าการตอบคำถาม	3.29	1.019	ปานกลาง
11. นักศึกษาไม่ต้องการเป็นจุดสนใจและ/หรือกลัวเพื่อนมองว่าชอบโอ้อวด	3.19	1.140	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

N = 346

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
12. นักศึกษาเคยมีประสบการณ์ในการตอบคำถามที่ไม่ดีมาก่อน เช่น อาจารย์ใช้คำพูดหรือกริยาที่ทำให้รู้สึกเสียความมั่นใจ	2.77	1.209	ปานกลาง
13. นักศึกษาคิดว่าเพื่อนบางคนชอบผูกขาดในการตอบคำถามตนจึงไม่จำเป็นต้องตอบคำถามก็ได้	2.84	1.107	ปานกลาง
14. นักศึกษาคิดว่าวัฒนธรรมการแสดงออกหรือพฤติกรรมการตอบคำถามของคนไทยมีผลต่อนักศึกษา	3.45	1.046	ปานกลาง
15. นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินไป	2.91	1.016	ปานกลาง
รวม	3.25	.733	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.25

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ระดับเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 3 ข้อ ดังนี้ นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ 3.62 รองลงมานักศึกษาไม่กล้าตอบคำถามเนื่องจากกลัวความผิดพลาดทางไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.60, และนักศึกษามีอาการประหม่า/ตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.55 ตามลำดับ

สำหรับระดับเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 12 ข้อ ดังนี้ นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.47, และนักศึกษาคิดว่าวัฒนธรรมการแสดงออกหรือพฤติกรรมการตอบคำถามของคนไทยมีผลต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.45 นักศึกษาคิดว่าตนเองขาดความรู้ในเนื้อหาที่อาจารย์ถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.40, นักศึกษารู้คำตอบแต่ขาดความมั่นใจที่จะตอบ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.36, นักศึกษาชอบเรียนแบบฟังและคิดมากกว่าการตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.29, นักศึกษาคิดว่าการถามคำถามบ่อยเกินไปทำให้ผู้เรียนอึดอัดและเกรงกลัวในการตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.28 นักศึกษาไม่ต้องการเป็นจุดสนใจ/กลัวเพื่อนมองว่าชอบโอ้อวด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.19, นักศึกษากลัวว่าคำตอบจะไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.06, นักศึกษากลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าไม่ฉลาดหากตอบคำถามผิด ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.92, นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.91, นักศึกษาคิดว่าเพื่อนบางคนชอบผูกขาด

ในการตอบคำถาม ตนจึงไม่จำเป็นต้องตอบคำถามก็ได้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.84 และนักศึกษาเคยมีประสบการณ์ในการตอบคำถามที่ไม่ดีมาก่อน เช่น อาจารย์ใช้คำพูดหรือกริยาที่ทำให้รู้สึกเสียความมั่นใจ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักศึกษาในด้านที่ 3 ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

N = 346

ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน ในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. อาจารย์มีความเข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาในการตอบคำถาม	4.22	.813	มาก
2. อาจารย์ช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง	4.26	.848	มาก
3. อาจารย์ควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์เมื่อนักศึกษาตอบคำถาม	3.41	1.139	ปานกลาง
4. อาจารย์ควรให้คะแนนหรือกล่าวชมเชยนักศึกษาที่ตอบคำถาม	3.84	.911	มาก
5. อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา	4.43	.736	มาก
6. อาจารย์ควรตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เช่น การถามความรู้ทั่วไปหรือทดสอบความจำ	4.13	.735	มาก
7. อาจารย์ควรอธิบายคำตอบหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้ด้วยภาษาที่ไม่เป็นทางการ	4.11	.827	มาก
8. อาจารย์ควรใช้เวลาในการคิดคำตอบอย่างเพียงพอ	3.98	.778	มาก
9. อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าเทียมกัน	4.24	.842	มาก
10. อาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม	3.23	1.063	ปานกลาง
11. อาจารย์ควรให้แนวคำตอบและแนะแนวคิด	4.20	.770	มาก
12. อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาถาม-ตอบคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียน	4.05	.865	มาก
13. อาจารย์ควรมองเรื่องความถูกต้องของคำถามมากกว่าการออกเสียงประโยคหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.87	.936	มาก
รวม	4.00	.498	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.00

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 11 ข้อ ดังนี้ อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ 4.43 รองลงมาอาจารย์ช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม หากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.26, อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.24 และอาจารย์มีความเข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาในการตอบคำถาม (\bar{x}) = 4.22 อาจารย์ควรให้แนวคำตอบและแนะแนวคิด ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.20, อาจารย์ควรตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เช่น การถามความรู้ทั่วไปหรือทดสอบความจำ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.13, อาจารย์ควรอธิบายคำตอบหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้ด้วยภาษาที่ไม่เป็นทางการ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.11, อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาถาม-ตอบคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.05, อาจารย์ควรใช้เวลาในการคิดคำตอบอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.98, อาจารย์ควรมองเรื่องความถูกต้องของคำถามมากกว่าการออกเสียงประโยคหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.87, และอาจารย์ควรให้คะแนนหรือกล่าวชมเชยนักศึกษาที่ตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.84ตามลำดับ

และนักศึกษามีเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ในหัวข้ออาจารย์ควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์เมื่อนักศึกษาตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.41 และอาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.23

4.3 ผลวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ผู้สอนแบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่ 1 ท่านถามคำถามในห้องเรียนบ่อยแค่ไหน

อาจารย์ท่านที่ 1: บ่อยมากค่ะ ซึ่งในคาบแรกจะชี้แจงให้นักศึกษาทราบว่าจะมีการเรียกชื่อถามคำถามในห้องเรียนทุกครั้ง โดยแต่ละคนจะมีโอกาสตอบมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อให้ทุกคนเข้าใจวิธีการเรียนและกระตือรือร้นในการเรียน พร้อมทั้งเตรียมตัวในการหาข้อมูล/คำศัพท์ต่าง ๆ

อาจารย์ท่านที่ 2: ถามคำถามในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และจะมีการตั้งคำถามในทุกคาบเรียน

อาจารย์ท่านที่ 3: ถามคำถามในนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการสอนและการอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน

อาจารย์ท่านที่ 4: ตั้งคำถามในชั้นเรียนเป็นประจำ และมองว่าการถาม-ตอบในห้องเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญ

จากคำถามข้อที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการถาม-ตอบในห้องเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อที่ 2 ท่านมักจะถามคำถามประเภทไหน คำถามปลายเปิด หรือปลายปิด เพราะอะไร

อาจารย์ท่านที่ 1: มักจะเริ่มจากคำถามปลายเปิดก่อน เพื่อเปิดเรื่องในการเรียนแต่ละวัน สอบถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่กำลังเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมพร้อม และตามด้วยคำถามปลายปิด เพื่อเจาะจงลงไปในเรื่องหา

อาจารย์ท่านที่ 2: ทั้ง 2 วิธีการ โดยใช้ปลายเปิดเมื่อต้องการทราบมุมมองอย่างกว้าง ๆ ของผู้เรียน และถามคำถามปลายปิดเมื่อเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ โดยตรง

อาจารย์ท่านที่ 3: ขึ้นอยู่กับรายวิชา หากเป็นรายวิชาที่ยากมักจะใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายขึ้น

อาจารย์ท่านที่ 4: ใช้ทั้ง 2 วิธีการ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของแต่ละรายวิชา

จากคำถามข้อที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอนจะเลือกให้กลวิธีตั้งคำถามตามความยากง่ายของรายวิชา โดยจะวางเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เอาไว้และเลือกประเภทของการตั้งคำถามตามวัตถุประสงค์

ข้อที่ 3 ท่านมีแรงจูงใจใดบ้างเพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถาม

อาจารย์ท่านที่ 1: สิ่งจูงใจในการตอบคำถามมาจากจุดเริ่มต้นของการให้คะแนนความร่วมมือ แต่ด้วยลักษณะการเรียนที่ตกลงกันไว้กับนักศึกษาว่าจะมีการถามคำถามทุกคาบจากสิ่งที่เรียน ทำให้นักศึกษาเข้าใจและเตรียมพร้อมในการเรียน และมีความกระตือรือร้นมากขึ้นและไม่ได้นึกถึงคะแนนมากเท่าไร เพราะนักศึกษาพยายามจะตอบคำถาม/อ่านภาษาอังกฤษให้ได้ และทำให้บรรยากาศในการตอบคำถามเป็นเรื่องที่เคยชินในการเรียนคาบต่อ ๆ มาจนจบวิชา บางครั้งมีการตอบคำถามพร้อมกันมากขึ้น แต่ทั้งนี้ผู้สอนได้ให้กำลังใจนักศึกษาตลอดเวลาทั้งก่อน-หลังการตอบคำถาม ใช้คำพูดในเชิงบวกเพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับปรุงแก้ไขได้โดยทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกเครียดหรืออายในการอ่าน/พูดภาษาอังกฤษ

อาจารย์ท่านที่ 2: ลองตอบคำถามด้วยตนเองเพื่อชี้แนะให้ผู้เรียนมีมุมมองเพิ่มขึ้น และนำไปปรับใช้กับความคิดของตัวเอง

อาจารย์ท่านที่ 3: จูงใจผู้เรียนโดยการให้คะแนนเสริม เพราะเชื่อว่าคะแนนจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามมากยิ่งขึ้น

อาจารย์ท่านที่ 4: จูงใจผู้เรียนโดยการให้คะแนนเสริมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากตอบคำถามมากขึ้น อย่างไรก็ตามวิธีการดังกล่าวยังไม่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนบางคน

จากคำถามข้อที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจของครูผู้สอนส่วนใหญ่คือการให้คะแนนเสริม อย่างไรก็ตามกลวิธีนี้ยังคงไม่สามารถใช้กับผู้เรียนบางคน

ข้อที่ 4 หากผู้เรียนไม่ตอบคำถามหรือตอบผิดท่านมีวิธีการอย่างไร

อาจารย์ท่านที่ 1: น้อยครั้งที่นักศึกษาจะไม่ตอบคำถาม เพราะเป็นข้อตกลงตั้งแต่คาบแรก และในกรณีของการตอบผิด ผู้สอนได้ใช้การพูดในเชิงบวกเพื่อให้นักศึกษามีกำลังใจและไม่เขินอาย หรือให้นักศึกษาออกเสียงตามผู้สอน และให้ใจเย็นกับการพูด/อ่านภาษาอังกฤษ พร้อมแนะนำวิธีการฝึก

อาจารย์ท่านที่ 2: แก้ไขปัญหาโดยการตอบคำถามแบบชี้แนะให้ผู้เรียน หรือมีการเปลี่ยนคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในประเด็นที่ถามมากขึ้น

อาจารย์ท่านที่ 3: การตั้งคำถามในชั้นเรียนเพื่อหาคำตอบส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของการร่วมอภิปราย โดยจะให้เวลาแก่ผู้เรียนในการค้นหาคำตอบนั้น ๆ อย่างไรก็ตามหากเมื่อถึงเวลาแล้วผู้เรียนยังไม่สามารถตอบคำถามได้ ผู้สอนจะแสดงออกถึงความรู้สึกผิดหวังและแจ้งกับผู้เรียนว่าหากยังมีปัญหานี้อยู่บ่อยครั้ง ผู้สอนอาจจะไม่มีคะแนนช่วยให้ในส่วนนี้ แต่หากผู้เรียนตอบคำถามไม่ถูกต้อง ผู้สอนจะอธิบายคำถามนั้นอีกครั้ง

อาจารย์ท่านที่ 4: หากผู้เรียนไม่ตอบคำถาม ผมจะทวนคำถามเดิมและขยายความคำถามนั้นอีกครั้ง จากคำถามข้อที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีกลวิธีที่แตกต่างหากผู้เรียนไม่ตอบคำถาม โดยอาจจะแสดงออกทางความรู้สึก อธิบายคำถามใหม่ ตอบคำถามแบบชี้แนะ และให้กำลังใจผู้เรียน เหล่านี้จะขึ้นอยู่กับเทคนิคและวิธีการของแต่ละท่าน

ข้อที่ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรหากผู้เรียนตอบคำถามโดยใช้ไวยากรณ์ทางหลักภาษาที่ผิด

อาจารย์ท่านที่ 1: หากประโยคที่นักศึกษาพูดออกมายังสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ อาจจะบอกนักศึกษาว่า นักศึกษาสามารถพูดแบบที่นักศึกษากล่าวมาได้ แต่ขอปรับแก้เพื่อให้ประโยคเหมาะสมและดีขึ้น และทำให้เรื่องราวที่นำเสนอสนใจขึ้น พร้อมบอกประโยคที่ถูกต้อง

อาจารย์ท่านที่ 2: รู้สึกว่าไม่เป็นไร เพราะอย่างน้อยทำให้ผู้สอนได้ทราบความคิด ความเข้าใจ และความสามารถของผู้เรียน

อาจารย์ท่านที่ 3: หากข้อความที่นักศึกษาพูดออกมาสามารถสื่อสารและเข้าใจได้ ไวยากรณ์ที่ผิดก็ไม่ใช่อุปสรรค

อาจารย์ท่านที่ 4: หากนักศึกษาใช้ไวยากรณ์ทางภาษาไม่ถูกต้องเล็กน้อยแต่สามารถสื่อความได้ ถือว่ายังเป็นเรื่องที่สามารถรับได้

จากคำถามข้อที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า การใช้ไวยากรณ์ทางภาษาที่ผิด เป็นเรื่องที่สามารถอนุโลมได้ หากข้อความหรือสิ่งที่ต้องการสื่อสาร สามารถสื่อสารออกมาได้ตามความต้องการ

ข้อที่ 6 ท่านใช้เวลาในการตอบคำถามของแต่ละคำถามนานแค่ไหน

อาจารย์ท่านที่ 1: จะให้นักศึกษาตอบคำถามทันที หรือไม่เกิน 1-2 นาที ในกรณีที่ได้อธิบายเนื้อหาแล้ว การตอบคำถามจะเป็นการตรวจสอบความเข้าใจ กรณีที่เป็นแบบฝึกหัดจะให้นักศึกษาทำก่อนประมาณ 5-10 นาที และหลังจากนั้นจะเรียกชื่อเพื่อถามคำตอบแต่ละข้อ

อาจารย์ท่านที่ 2: ขึ้นอยู่กับคำถาม ถ้าเป็นคำถามปลายปิดสั้น ๆ ก็ใช้เวลาไม่นาน

อาจารย์ท่านที่ 3: มักเป็นการให้คำถามแก่แต่ละคนได้ขบคิด จากนั้นจะขออาสาสมัคร และอาจจะเรียกชื่อผู้เรียนที่มีความคิดหรือคำตอบที่คล้ายคลึงกัน ช่วยกันตอบคำถาม แต่หากไม่มีผู้เรียนคนไหนตอบคำถาม อาจจะใช้วิธีการเรียกชื่อและค่อยถามคำถาม ในกลวิธีนี้ ผู้สอนไม่ได้คาดหวังว่าให้ผู้เรียนตอบคำถามและถูกต้อง แต่จะเป็นการบอกเป็นนัยว่าผู้เรียนทุกคนต้องตั้งใจมากกว่านี้ แต่หากผู้เรียนที่ถูกเรียกชื่อสามารถตอบคำถามได้ก็จะดีมาก

อาจารย์ท่านที่ 4: มักจะใช้วิธีการถามคำถามแก่ผู้เรียน จากนั้นจะรอว่ามีผู้เรียนคนใดบ้างที่อาสาสมัครตอบคำถาม และจะให้แก่เวลาแก่คนนั้นในการหาคำตอบ แต่หากไม่มีผู้เรียนคนใดอาสาที่จะตอบคำถาม ก็จะใช้วิธีการเรียกชื่อ

จากคำถามข้อที่ 6 สามารถสรุปได้ว่า การใช้เวลาในการตอบคำถามจะขึ้นอยู่กับความยากง่ายของคำถาม และขึ้นอยู่กับกลวิธีของผู้สอนรายบุคคล ซึ่งอาจารย์บางท่านจะให้คำถามแก่ผู้เรียนทุกคน และค้นหาอาสาสมัครช่วยตอบคำถาม

ข้อที่ 7 ท่านมักจะถามคำถามกับผู้เรียนประเภทใด

อาจารย์ท่านที่ 1: กับผู้เรียนทุกคน โดยใช้คำถามปลายปิด เน้นการได้ข้อมูล จากเรื่องที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และตอบคำถามแบบฝึกหัดต่าง ๆ

อาจารย์ท่านที่ 2: พยายามถามผู้เรียนทุกคน โดยขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหา และเน้นถามเนื้อหาในเรื่องที่เรียน หากไม่มีผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ก็มักจะเรียกให้ตอบเป็นรายบุคคล

อาจารย์ท่านที่ 3: มักจะเริ่มถามกับผู้เรียนที่ให้ความสนใจและกระตือรือร้นให้การเรียนรู้ และจากนั้นจะถามกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ตามลำดับ

อาจารย์ท่านที่ 4: มักจะเริ่มถามกับผู้เรียนที่ให้ความสนใจและกระตือรือร้นให้การเรียนรู้ แต่บางครั้งอาจจะถามคำถามแก่ผู้เรียนที่ไม่ตั้งใจฟังขณะบรรยาย

จากคำถามข้อที่ 7 สามารถสรุปได้ว่าผู้สอนมักพยายามถามคำถามกับผู้เรียนทุกคน หรืออาจจะเริ่มจากผู้เรียนที่ให้ความสนใจในการเรียน เพื่อแสดงให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ เห็นตัวอย่างและวิธีการตอบคำถาม อย่างไรก็ตามบางครั้งผู้สอนอาจจะถามคำถามแก่ผู้เรียนที่ไม่ตั้งใจฟังขณะบรรยาย

ข้อที่ 8 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรหากผู้เรียนตอบคำถามโดยการออกเสียงภาษาอังกฤษผิด

อาจารย์ท่านที่ 1: การออกเสียงผิดเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในการเรียน ผู้สอนต้องตอบกลับในเชิงบวก เช่น จะไม่พูดว่านักศึกษาพูดผิด/ออกเสียงผิด แต่จะบอกให้นักศึกษาลองออกเสียงตาม โดยแก้ไขการออกเสียงให้นักศึกษาหลังจากนักศึกษาพูดจบทันที

อาจารย์ท่านที่ 2: รู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะผู้เรียนบางสาขา อาจจะไม่ถนัดในการอ่าน หรือออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ

อาจารย์ท่านที่ 3: มองว่าเป็นเรื่องที่รับได้ เนื่องจากบางครั้งเจ้าของภาษายังสามารถออกเสียงผิดได้ อย่างไรก็ตามหากผู้เรียนออกเสียงผิด ก็จะแก้ไขให้ถูกโดยการให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

อาจารย์ท่านที่ 4: ในบางครั้งหากหาผู้เรียนออกเสียงผิดเล็กน้อย ผู้สอนมักจะพูดคำดังกล่าวซ้ำ เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงตาม แต่หากผู้เรียนออกเสียงคำดังกล่าวผิดไปมาก ผู้สอนจะให้ตัวเลือกของคำศัพท์แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเลือกว่าคำศัพท์ใดที่ผู้เรียนตั้งใจจะสื่อถึงและให้ออกเสียงใหม่อีกครั้ง

จากข้อคำถามที่ 8 สามารถสรุปได้ว่าครูผู้สอนมองว่าการออกเสียงผิดเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้และเป็นเรื่องปกติ โดยครูผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนโดยการออกเสียงคำดังกล่าวให้ฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ข้อที่ 9 ท่านช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหรือไม่หากผู้เรียนตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง

อาจารย์ท่านที่ 1: จะต้องอธิบายเพิ่มเติมทุกครั้ง และหากเป็นคำถามจากเรื่องที่อ่าน ต้องชี้ให้นักศึกษาทราบว่าหาคำตอบมาจากส่วนใด

อาจารย์ท่านที่ 2: อธิบายเพิ่มเติมในทุก ๆ ครั้ง que ผู้เรียนตอบคำถาม ไม่ว่าจะคำตอบที่ได้จะถูกหรือผิด

อาจารย์ท่านที่ 3: อธิบายเพิ่มเติมในทุก ๆ ครั้ง ทั้งคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด

อาจารย์ท่านที่ 4: อธิบายเพิ่มเติมในทุกครั้ง แต่ก่อนจะอธิบายจะพยายามถามความเห็นจากผู้เรียนคนอื่น ๆ ก่อน

จากคำถามข้อที่ 9 สามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนทุกท่านมีกลวิธีเดียวคืออธิบายเพิ่มเติมในทุก ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะคำตอบนั้นถูกหรือผิด

ข้อที่ 10 ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม-ตอบคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียนหรือไม่

อาจารย์ท่านที่ 1: ในห้องเรียนจะเปิดโอกาสในถามทุกครั้ง ก่อนขึ้นเนื้อหาใหม่ และตอบคำถามนอกห้องเรียนผ่านไลน์กลุ่ม

อาจารย์ท่านที่ 2: เปิดโอกาสสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากที่สุด

อาจารย์ท่านที่ 3: เปิดโอกาสสม่ำเสมอทั้งในและนอกห้องเรียน

อาจารย์ท่านที่ 4: เปิดโอกาสให้ถามคำถามทุกครั้งทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

จากคำถามข้อที่ 10 สามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อเป็นการอธิบายและทบทวนเนื้อหาที่เรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และศึกษาปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไข

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
- 2) ศึกษาปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไข

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

1) ประชากร (นักศึกษา)

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทุกชั้นปี จาก 5 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 3,202 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาทุกชั้นปี จากทั้ง 5 คณะ ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาภาษาต่างประเทศ ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้วิธีการเทียบจำนวนประชากรจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จำนวน 346 คน

3) ประชากร (อาจารย์)

อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติที่ทำงานในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 16 ท่าน

4) กลุ่มตัวอย่าง

อาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาต่างประเทศ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2 ปีขึ้นไป จำนวน 4 ท่านโดยวิธีการสุ่มแบบอาสาสมัคร (Volunteering

Sampling) เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

- 1) ตัวแปรอิสระ คือ เจตคติ สาเหตุ และประสบการณ์ด้านการเรียนภาษา
- 2) ตัวแปรตาม คือ ปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่ส่งผลในการตอบคำถาม และปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถาม

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และหลักสูตร

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ได้แก่

- 1) ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
- 2) สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
- 3) ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับอาจารย์

ข้อคำถามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

5.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.6 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 และเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 24 ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคืออายุ 18 – 20 ปี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7

และอายุ 25 – 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .9 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และหลักสูตรเทียบโอน (ภาคปกติ) จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาสาขาวิชาบัญชี (บช.) จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาสาขาวิชาการโรงแรม (รร.) จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9, สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (วฟ.) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม (จอ.) จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8, สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม (วท.) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2, สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (วอ.) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8, สาขาวิชาอุตสาหกรรม (ค.อก.) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2, สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต (วม.) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4, สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (อก.) จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (อส.) / สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล (วก.) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3, สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม (ทป.) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0, สาขาวิชาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (จง.) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป (จท.) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .9 และสาขาวิชาการตลาด (ตล.) / สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน (ค.สม.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับเจตคติของนักศึกษาด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

นักศึกษามีเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.16 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าระดับเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากซึ่งเป็นจำนวนข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ ดังนี้ นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้รู้สึกเครียด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คือ 4.64 รองลงมานักศึกษาชอบคำถามที่ช่วยทบทวนประเด็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.49, นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.48, นักศึกษาคิดว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาช่วยส่งเสริมการตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.40, นักศึกษาชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.36, นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกกระบวนการคิด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.31 และนักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามช่วยให้กิจกรรมในห้องเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.21 นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดี ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.20, นักศึกษาชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.05, นักศึกษาชอบอาจารย์ที่ให้คะแนนพิเศษกับผู้เรียนที่ตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.75, นักศึกษาต้องการถามอาจารย์มากกว่าเป็นฝ่ายถูกถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.56 และนักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถามคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.46 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับเจตคติของนักศึกษาด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

นักศึกษามีเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.25 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 3 ข้อ ดังนี้ นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ 3.62 รองลงมานักศึกษาไม่กล้าตอบคำถามเนื่องจากกลัวความผิดพลาดทางไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.60, และนักศึกษามีอาการประหม่า/ตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.55 ตามลำดับ

สำหรับระดับเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 12 ข้อ ดังนี้ นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.47, และนักศึกษาคิดว่าวัฒนธรรมการแสดงออกหรือพฤติกรรมการตอบคำถามของคนไทยมีผลต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.45 นักศึกษาคิดว่าตนเองขาดความรู้ในเนื้อหาที่อาจารย์ถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.40, นักศึกษารู้คำตอบแต่ขาดความมั่นใจที่จะตอบ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.36, นักศึกษาชอบเรียนแบบฟังและคิดมากกว่าการตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.29, นักศึกษาคิดว่าการถามคำถามบ่อยเกินไปทำให้ผู้เรียนอึดอัดและเกรงกลัวในการตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.28 นักศึกษาไม่ต้องการเป็นจุดสนใจ/กลัวเพื่อนมองว่าชอบโอ้อวด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.19, นักศึกษากลัวว่าคำตอบจะไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.06, นักศึกษากลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าไม่ฉลาดหากตอบคำถามผิด ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.92, นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.91, นักศึกษาคิดว่าเพื่อนบางคนชอบผูกขาดในการตอบคำถาม ตนจึงไม่จำเป็นต้องตอบคำถามก็ได้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.84 และนักศึกษาศูนย์ ประสพการณ์ในการตอบคำถามที่ไม่ดีมาก่อน เช่น อาจารย์ใช้คำพูดหรือกริยาที่ทำให้รู้สึกเสียความมั่นใจ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.77 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ระดับเจตคติของนักศึกษาด้าน ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

นักศึกษามีเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 11 ข้อ ดังนี้ อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ 4.43 รองลงมาอาจารย์ช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.26, อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.24 และ

อาจารย์มีความเข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาในการตอบคำถาม (\bar{x}) = 4.22 อาจารย์ควรให้แนวคำตอบและแนะแนวคิด ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.20, อาจารย์ควรตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เช่น การถามความรู้ทั่วไปหรือทดสอบความจำ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.13, อาจารย์ควรอธิบายคำตอบหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้ด้วยภาษาที่ไม่เป็นทางการ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.11, อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาถาม-ตอบคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.05, อาจารย์ควรใช้เวลาในการคิดคำตอบอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.98, อาจารย์ควรมองเรื่องความถูกต้องของคำถามมากกว่าการออกเสียงประโยคหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.87, และอาจารย์ควรให้คะแนนหรือกล่าวชมเชยนักศึกษาที่ตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.84 ตามลำดับ

และนักศึกษามีเจตคติด้านปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ในหัวข้ออาจารย์ควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์เมื่อนักศึกษาตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.41 และอาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.23

ตอนที่ 5 ผลวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ผู้สอนแบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการถาม-ตอบในห้องเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น โดยจะเลือกใช้กลวิธีตั้งคำถามตามความยากง่ายของรายวิชา โดยจะวางเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เอาไว้และเลือกประเภทของการตั้งคำถามตามวัตถุประสงค์ และจะจูงใจผู้เรียนโดยการให้คะแนนเสริม อย่างไรก็ตามกลวิธีนี้ยังคงไม่สามารถใช้กับผู้เรียนบางคน ครูผู้สอนมีกลวิธีที่แตกต่างกันหากผู้เรียนไม่ตอบคำถาม โดยอาจจะแสดงออกทางความรู้สึก อธิบายคำถามใหม่ ตอบคำถามแบบชี้นำ และให้กำลังใจผู้เรียน เหล่านี้จะขึ้นอยู่กับเทคนิคและวิธีการของแต่ละท่าน หากผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ทางภาษาที่ผิด ครูผู้สอนถือเป็นเรื่องที่สามารถอนุโลมได้หากข้อความหรือสิ่งที่ต้องการสื่อสาร สามารถสื่อสารออกมาได้ตามความต้องการ และครูผู้สอนมองว่าการออกเสียงผิดเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้และเป็นเรื่องที่ปกติ โดยครูผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนโดยการออกเสียงคำดังกล่าวให้ฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม สำหรับการให้เวลาในการตอบคำถามจะขึ้นอยู่กับความยากง่ายของคำถาม และขึ้นอยู่กับกลวิธีของผู้สอนรายบุคคล ซึ่งอาจารย์บางท่านจะให้คำถามแก่ผู้เรียนทุกคน และค้นหาอาสาสมัครช่วยตอบคำถาม นอกจากนี้ผู้สอนมักพยายามถามคำถามกับผู้เรียนทุกคน หรืออาจจะเริ่มจากผู้เรียนที่ให้ความสนใจในการเรียน เพื่อแสดงให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ เห็นตัวอย่างและวิธีการตอบคำถาม อย่างไรก็ตามบางครั้งผู้สอนอาจจะถามคำถามแก่ผู้เรียนที่ไม่ตั้งใจฟังขณะบรรยาย ไม่ว่าจะผู้เรียนตอบคำถามผิดหรือถูก ผู้สอนทุกท่านมีกลวิธีที่ดีเยี่ยมคืออธิบายเพิ่มเติมในทุก ๆ ครั้ง นอกจากนี้ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อเป็นการอธิบายและทบทวนเนื้อหาที่เรียน

5.7 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ นักศึกษามีเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.16 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับเจตคติด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้รู้สึกเครียด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มาก คือ 4.64 รองลงมานักศึกษาชอบคำถามที่ช่วยทบทวนประเด็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.49, และนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะนำข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.48 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติของนักศึกษาในเรื่องการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ ระหว่างประเทศ โดย อริสรา อัครพิสิฐ (2557) ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมเจตคติของนักศึกษาในเรื่องการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนด้านความคิดเห็นทั่วไปอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.11) โดยนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะนำหรือชี้แนะแนวข้อสอบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับผลงานวิจัยล่าสุดโดย นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะนำข้อสอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจะให้ความสนใจในการถาม-ตอบคำถามขึ้นอยู่กับประเภทของคำถามที่ครูผู้สอนใช้ หากคำถามนั้นเป็นประโยชน์กับผู้เรียนโดยตรง โดยเฉพาะการแนะนำข้อสอบ ผู้เรียนจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ นอกจากนี้หากพิจารณาเรื่องเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า เจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.25 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับเจตคติด้านสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้ นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ 3.62 รองลงมานักศึกษาไม่กล้าตอบคำถามเนื่องจากกลัวความผิดพลาดทางไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.60, นักศึกษามีอาการประหม่า/ตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.55, นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.47, และนักศึกษาคิดว่าวัฒนธรรมการแสดงออกหรือพฤติกรรมในการตอบคำถามของคนไทยมีผลต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.45 ตามลำดับ ซึ่งผลงานวิจัย มีความสอดคล้องกับ อัญติการ์ โรงสะอาด (2544) และ อริสรา อัครพิสิฐ (2557) โดยพบว่าปัญหาหลักของผู้เรียนที่เป็นสาเหตุของการไม่กล้าตอบคำถาม คือ นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน เกิดความประหม่า นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร โดยปัญหาดังกล่าวมักเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เนื่องจากผู้เรียนไม่คุ้นชินกับภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เกิดและมองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากบวกกับความสามารถด้านภาษาที่ค่อนข้างต่ำ อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

(Tsui, 1985) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นชัดว่า ไม่ว่าผลการวิจัยจะผ่านมากี่ปี แต่สาเหตุเดิมคือ นักศึกษา ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร ยังคงเป็นสาเหตุลำดับต้น ๆ

สำหรับเจตคติของนักศึกษาต่อกลวิธีที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.00 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ระดับเจตคติต่อกลวิธีที่จะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.43 รองลงมาอาจารย์ช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.26, อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.24 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ อริสรา อัครพิสิฐ (2556) ศึกษาเรื่องเจตคติของนักศึกษาในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนในรายวิชา 135-301 ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 201 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า วิธีที่จะช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนคือ อาจารย์ควรมีท่าทางเป็นมิตร ไม่เข้มงวดจนเกินไปและให้กำลังใจนักศึกษา รวมทั้งอาจารย์เข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามทั้งในและนอกชั้นเรียน และควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Siti Maziha Mustapha, Nik Suryani Nik Abd Rahman, and Melor Md. Yunus (2010) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในห้องเรียน กรณีศึกษา นักศึกษาชาวมาเลเซียระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 95 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบบรรยากาศของชั้นเรียนที่เป็นมิตร ไม่ตึงเครียดจนเกินไป จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จทั้งผู้สอนและผู้เรียนล้วนเกิดจากการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความอบอุ่น และเป็นมิตร กล่าวคือ ผู้สอนควรมีท่าทางเป็นมิตรต่อนักศึกษา ไม่เข้มงวดจนเกินไปหรือสร้างบรรยากาศที่ตึงเครียด ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความเครียดที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และท้ายที่สุดส่งผลให้เกิดความเจ็บในชั้นเรียน สิ่งเหล่านี้จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าตอบคำถามในชั้นเรียน เนื่องจากกลัวข้อผิดพลาดและกลัวโดนตำหนิจากผู้สอน ส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดความล้มเหลว เนื่องจากผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้ในกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่ามีจำนวน 2 ข้อคำถามด้านกลวิธีที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษากล้าตอบคำถามในชั้นเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาจารย์ควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์เมื่อนักศึกษาตอบคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.41, และอาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.23 จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักศึกษาไม่ได้มุ่งสนใจว่าผู้สอนตั้งคำถามโดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ แต่จะให้ความสำคัญเรื่องบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นหลักกว่ามีความเป็นมิตรหรือผ่อนคลาย

มากนักองเพียงใด และเมื่อนักศึกษาตอบคำถามในชั้นเรียน นักศึกษาอาจจะมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนเองที่ใช้ตอบคำถาม แต่จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่ใช้ตอบว่ามีความถูกต้องหรือไม่

ซึ่งผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของผู้เรียนด้านกลวิธีที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างสอดคล้องกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามทั้งภายในและนอกห้องเรียน เพื่อจะใช้เป็นโอกาสในการอธิบายเนื้อหาหรือข้อสงสัยอื่น ๆ ในบทเรียนได้ อย่างไรก็ตามจากการผลการสัมภาษณ์พบว่าอาจารย์ชาวต่างชาติค่อนข้างเข้มงวดกับการไม่ตอบคำถามในชั้นเรียนของนักศึกษา อาจจะเนื่องมาจากความต้องการที่จะให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมากขึ้น ในขณะที่อาจารย์ชาวไทยให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนโดยการเฉลยคำตอบเพื่อชี้แนะให้นักศึกษากลับมาตอบคำถามมากยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยสามารถกล่าวโดยสรุปคือ สาเหตุหลักที่สร้างปัญหาให้แก่ผู้เรียนในการไม่ตอบคำถามในชั้นเรียนคือ นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ครูผู้สอนควรเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนรวมถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ด้านภาษาที่มีอย่างจำกัด ครูผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียน และให้รางวัลกับผู้เรียนที่กล้าตอบคำถามไม่ว่าคำตอบนั้นจะถูกหรือผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์และการออกเสียงที่เกิดขึ้นขณะตอบคำถามและควรใช้เวลาหลังการตอบคำถามในแต่ละข้ออธิบายสิ่งที่ถูกต้อง

5.8 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะเรื่องที่ควรทำการวิจัยดังนี้

- 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับดี กับนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

บรรณานุกรม

- วัฒนาพร ระจับทุกข์ .(2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- หวน พิณรุฬพันธ์. (2551). *การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ออนไลน์.
- อัญชิการ์ โรงสะอาด. (2545). *การศึกษาเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อภิญา ทหารวานิช. (2552). *การศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนวิชาการพัฒนา ประสิทธิภาพในการทำงานโดยการสร้างความมั่นใจในตนเอง*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- อริสรา อัครพิสิฐ. (2556). *การศึกษาเจตคติของนักศึกษาในเรื่องการตอบคำถามอาจารย์ครูผู้สอนในชั้นเรียนในรายวิชา 135-301ภาษาอังกฤษทางธุรกิจระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2562 จาก https://ba.siam.edu/wp-content/uploads/2014/11/arissara_135-301.pdf
- Chaudron, C. (1988). *Second Language Classrooms: Research on Teaching and Learning*. New York: Cambridge University Press.
- Tsui, A. B. M. (1985). Analyzing input and interaction in second language classrooms. *RELC Journal*, (1), 8-32,
- Wu, Kam-Yin. (1991). *Classroom interaction and teacher questions revisited*. Unpubilshed . Department of Curriculum Studies. University of Hong Kong
- Mohamad Nor, Faizah and Liew, Hui Choo. (2010). *An investigation into the factors affecting second language learners' classroom participation*. Universiti Teknologi Malaysia: 1-8. Retrieved on 5 January, 2020 from http://eprints.utm.my/id/eprint/10237/2/Liew_Hui_Choopdf
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.
- วิกิพีเดีย. (2556). *ความหมายของปัญหา*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%>
- Drucker, P. (n.d.) *The Essential Drucker: The Best of Sixty Years of Peter Drucker's Essential Writings on Management (Collins Business Essentials) Reissue Edition*, Kindle Edition.
- Theyagu, D. (2012). *Gravitating Towards Success*, Xlibris Corporation.

- F. E. Emery and E. L. Trist. (1965) The Causal Texture of Organizational Environments. *Human Relations*, 18, 1965, pp. 21-32
- Bloom, Benjamin, ed. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals, Handbook I: Cognitive Domain*. New York: Longman Green.
- วรรณดีพลเยี่ยม. (ม.ป.ป.). *วิธีการสอนแบบใช้คำถาม*. โรงเรียนบ้านพุขาม
- Wilten, William; Ishler, Margaret; & Hutchinson, Janice. (2000). *Dynamics of Teaching*. New York: Longman.
- Shomoossi, N. (2004). The Effect of Teachers' Questioning Behavior on EFL Classroom Interaction: A Classroom Research Study. *The Reading Matrix: An International Online Journal*. 4(2) 96-104.
- Allwright, D. and K.M. Bailey. (1990). *Focus on the Language Classroom research for Language teachers*. Cambridge: Cambridge University press.
- สุกัญญา ศรีสาคร. (2547) การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคิดแก้ปัญหาอนาคต . มหาวิทยาลัยศิลปากร/กรุงเทพฯ.
- อัจฉรา จันทา. (2549) การศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศิลปากร/กรุงเทพฯ.
- กิติพงษ์ พงษ์จำปา. (2543) การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา ที่ใช้กิจกรรมการสอนการทดลองแบบแก้ปัญหากับแบบปกติ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี/กรุงเทพฯ.
- ยุดา รักไทย และ ธนิกานต์ มาชะศิริานนท์ (2542) *เทคนิคการแก้ปัญหาและตัดสินใจ = Problem solving & decision making* กรุงเทพฯ : เอ็กชเปอร์เน็ท

ภาคผนวก

**แบบสอบถามเจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 หน้า

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เจตคติเรื่องปัญหาด้านการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้การตอบแบบสอบถามจะ **ไม่มี** ผลต่อเกรดในรายวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านให้ครบถ้วน

รหัสนักศึกษา _____ วิชา _____ กลุ่มเรียน _____

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง			
2. อายุ	☐ 18-20 ปี	☐ 21-24 ปี	☐ 25-30 ปี	☐ 30 ปีขึ้นไป	
3. หลักสูตรที่ศึกษา	☐ 4 ปี ภาคปกติ	☐ เทียบโอน (ภาคปกติ)	☐ เทียบโอน (ภาคสมทบ)		
4. สาขาที่ศึกษา	☐ บช.	☐ จม.	☐ ตล.	☐ จง.	☐ วผ.
	☐ วต.	☐ ทศ.	☐ รร.	☐ อส.	☐ ทท.
	☐ อภ.	☐ วท.	☐ ทก.	☐ วส.	☐
ค.อท	☐ วฟ.	☐ กง.	☐ จอ.	☐ ค.อก	☐ ทอ.
	☐ สส.	☐ วอ.	☐ ทป.	☐ จต.	☐ ค.
มท	☐ ผง.	☐ ค.สม	☐ วล.	☐ วผ	☐ ฐค.
	☐ ผม.	☐ อื่น ๆ			
5. เกรดเฉลี่ยสะสม	☐ 1.80-2.50	☐ 2.51-3.00	☐ 3.01-3.50	☐ 3.51-4.00	

ส่วนที่ 2 เจตคติของนักศึกษาในเรื่องปัญหาการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับเจตคติของนักศึกษามากที่สุด

1 หมายถึง น้อยที่สุด	2 หมายถึง น้อย	
3 หมายถึง ปานกลาง	4 หมายถึง มาก	5 หมายถึง มากที่สุด

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามช่วยให้กิจกรรมในห้องเรียน น่าสนใจยิ่งขึ้น					
2. นักศึกษาคิดว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และ นักศึกษาช่วยส่งเสริมการตอบคำถาม					
3. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถาม คำถาม					
4. นักศึกษาชอบอาจารย์ที่ให้คะแนนพิเศษกับผู้เรียนที่ตอบ คำถาม					
5. นักศึกษาชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน					
6. นักศึกษาต้องการถามอาจารย์มากกว่าเป็นฝ่ายถูกถาม					
7. นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ					
8. นักศึกษาชอบคำถามที่ช่วยทบทวนประเด็นสำคัญ					
9. นักศึกษาชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ					
10. นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้รู้สึกเครียด					
11. นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การ เรียนการสอนได้ผลดี					
12. นักศึกษาคิดว่าการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาฝึก กระบวนการคิด					

ด้านที่ 2 สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักศึกษาคิดว่าการถามคำถามบ่อยเกินไปทำให้ผู้เรียนอึดอัดและเกรงกลัวในการตอบคำถาม					
2. นักศึกษาตั้งตัวไม่ทัน นักคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไร					
3. นักศึกษามีอาการประหม่า / ตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์					
4. นักศึกษาไม่กล้าตอบคำถามเนื่องจากกลัวความผิดพลาดทางไวยากรณ์					
5. นักศึกษาคิดว่าตนเองขาดความรู้ในเนื้อหาที่อาจารย์ถาม					
6. นักศึกษารู้คำตอบแต่ขาดความมั่นใจที่จะตอบออกมา					
7. นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม					
8. นักศึกษากลัวว่าคำถามจะไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์					
9. นักศึกษากลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าไม่ฉลาดหากตอบคำถามผิด					
10. นักศึกษาชอบเรียนแบบฟังและคิดมากกว่าการตอบคำถาม					
11. นักศึกษาไม่ต้องการเป็นจุดสนใจและ/หรือกลัวเพื่อนมองว่าชอบโอ้อวด					
12. นักศึกษาเคยมีประสบการณ์ในการตอบคำถามที่ไม่ดีมาก่อน เช่น อาจารย์ใช้คำพูดหรือกริยาที่ทำให้รู้สึกเสียความมั่นใจ					
13. นักศึกษาคิดว่าเพื่อนบางคนชอบผู้ขาดในการตอบคำถามตนจึงไม่จำเป็นต้องตอบคำถามก็ได้					
14. นักศึกษาคิดว่าวัฒนธรรมการแสดงออกหรือพฤติกรรมการตอบคำถามของคนไทยมีผลต่อนักศึกษา					
15. นักศึกษาคิดว่าการตอบคำถามในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากเกินไป					

ด้านที่ 3 ปัจจัยที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับเจตคติ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อาจารย์มีความเข้าใจและคอยช่วยเหลือนักศึกษาในการตอบคำถาม					
2. อาจารย์ช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง					
3. อาจารย์ควรมองข้ามความผิดพลาดทางไวยากรณ์หากนักศึกษาตอบคำถาม					
4. อาจารย์ควรให้คะแนนหรือกล่าวชมเชยนักศึกษาที่ตอบคำถาม					
5. อาจารย์ควรมีท่าที่เป็นมิตร เอาใจใส่ และให้กำลังใจนักศึกษา					
6. อาจารย์ควรตั้งคำถามระดับพื้นฐาน เช่น การถามความรู้ทั่วไป หรือทดสอบความจำ					
7. อาจารย์ควรอธิบายคำตอบหากนักศึกษาตอบคำถามไม่ได้ด้วยภาษาที่ไม่เป็นทางการ					
8. อาจารย์ควรใช้เวลาในการคิดคำตอบอย่างเพียงพอ					
9. อาจารย์ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าเทียมกัน					
10. อาจารย์ควรใช้ภาษาไทยตั้งคำถาม					
11. อาจารย์ควรให้แนวคำตอบและแนะแนวคิด					
12. อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาถามคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียน					
13. อาจารย์ควรมองเรื่องความถูกต้องของคำถามมากกว่าการออกเสียงประโยคหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

---ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม---

คำถามสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับกลวิธีของครูผู้สอนต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถาม
ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

1. ท่านถามคำถามในห้องเรียนบ่อยแค่ไหน
2. ท่านมักจะถามคำถามประเภทไหน คำถามปลายเปิด หรือปลายปิด เพราะอะไร
3. ท่านมีแรงจูงใจใดบ้างเพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถาม
4. หากผู้เรียนไม่ตอบคำถามหรือตอบผิดท่านมีวิธีการอย่างไร
5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรหากผู้เรียนตอบคำถามโดยใช้ไวยากรณ์ทางหลักภาษาที่ผิด
6. ท่านให้เวลาในการตอบคำถามของแต่ละคำถามนานแค่ไหน
7. ท่านมักจะถามคำถามกับผู้เรียนประเภทไหน
8. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรหากผู้เรียนตอบคำถามโดยการออกเสียงภาษาอังกฤษผิด
9. ท่านช่วยอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมหรือไม่หากผู้เรียนตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง
10. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม-ตอบคำถามทั้งในและนอกชั้นเรียนหรือไม่

Questions on Teacher's Approaches to Encourage Students to Answer a Question

1. How often do you ask a question in the class?
2. What kinds of question do you usually ask: Open-ended or closed-ended questions?
Why?
3. What motivation do you have for a student to answer questions?
4. If a student does not answer the question or answers incorrectly, what are your approaches?
5. What do you think if a student answers questions by using incorrect grammar?
6. How long do you give time to a student to answer each question?
7. What types of student do you often ask a question?
8. What do you think if the student answers the question by using incorrect English pronunciation?
9. Do you explain the additional content? If a student cannot answer the questions or answer incorrectly.
10. Do you give a student the opportunity to ask - answer questions both inside and outside of the class?

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - สกุล	นายจิรายุ สงเคราะห์
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สถานที่ทำงาน	สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
โทรศัพท์	080-7107532
อีเมล	jirayu.s@rmutsv.ac.th

